

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Love at

FIRST
TOUCH

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

*Kitap Kulübü'nden Joanne için,
Fazladan bir (ya da beş) içkiye ihtiyacım olduğunda her zaman
şoförlük yapmaya hazır olan.*

BİRİNCİ BÖLÜM

Westin

"ODANIN İÇİNDE VOLTA ATMAYI KESER MİSİN?" DEDI KARDEŞİM ELİ BAKARAK. bıkkın. "Beni ."

Yirminci kez büyük konferans masası boyunca ileri geri yürürken dişlerimi gıcırdatıyorum. *Nerede bu kız?*

Pazartesi sabahı ofisteyim ve Cumartesi gecesinden beri bu kızı - benim *kızımı*- görmeyi bekliyorum. Son zamanlarda fazlasıyla tanıdık gelen o dikenli huzursuzluk hissi tenimde gezinirken kravatımı gevşetiyorum.

"Onu rahat bırakın," diyor diğer kardeşim Luke gülerek. "Aşk tanrısı onu bir okla vurdu."

Eli gülerek, "Evet, tam alnından," diyor.

Üçüncü (ve ki son) kardeşim Nolan, "Hayır, kesinlikle sikine geldi," diyor. "Gözlerindeki şu çılgın bakışa bak."

Üçünün de bana baktığını görünce "Kesin şunu," diye çıkışıyorum. "Odaklanmaya çalışıyorum."

Hepsi konferans masasının etrafında oturmuş, sanki bu destansı, hayat değiştiren bir olay değil de sıradan bir Pazartesi sabahı toplantısıymış gibi kaygısız bir tavırla rahat görünüyorlar.

Victoria Brown her gelebilir.

Onu tekrar görebilmek için saniyeleri sayıyorum -her bir işkenceyi düşünerek-.

Kardeşlerim ve ben Manhattan'da babamızın kurduğu Cline Corp adlı bir yatırım şirketini yönetiyoruz ve Brown ailesi bizim en büyük müşterimiz. Cumartesi gününe kadar hep babası Bay Brown ve Bay Brown öldükten sonra da kardeşi Gabriel ile muhatap olmuştuk. Bir kızı olduğunu biliyordum ama iki gün önce hep birlikte Gabriel'in düğününe katılana kadar onun dünyanın en büyüleyici melek kadını olduğunu bilmiyordum.

Kendini tanıtmak için yanıma geldiğinde kız kardeşim Brooke, erkek kardeşlerim ve onların sevgilileriyle masada oturuyordum.

Onun yaklaştığını gördüğümde kalbim durdu. Sanki bir şey göğsümü delmiş ve kalbimi sert, inatçı bir yumrukla kavramıştı. Nefes alamıyordum. Gözlerimi ondan alamıyordum.

O mükemmeldi.

Beni titreten uzun çilek sarısı saçlar, tek bir bakışla beni yok eden büyüleyici fındık gözler ve bir vücut... Tanrım, o vücut... O kırmızı elbisenin içinde nasıl göründüğünü düşündüğümde hala her yerim ağrıyor.

O andan sonra gözlerim onu hiç bırakmadı.

Etrafımdaki sohbet devam ediyordu ama o güzel kız dikkatimi çekip gidene kadar tek kelime duymadım.

Onunla konuşmayı planlıyordum. Onu dansa kaldıracaktım. Hatta onu omzuma atıp benimle evlenmeyi kabul edene kadar (bu düşünce aklımdan birkaç kez geçmişti) uzaklara çalacaktım ama yemekten sonra ortadan kayboldu.

Gitti. Yok oldu. Hayatımdan çıktı.

Kaslarım gerilmeye başladı, boynum gerildi, çenem sıkıştı ve onun tuvaletten dönmeyeceğini anladığımda her tarafımda keskin bir sinirlilik hissettim. Bana sakın olmamı söylediklerinde kardeşlerime çıktığım, ama kendimi kaybetmemi engelleyen tek şey onun bugün bir toplantı için ofise geleceğini bilmektir.

Gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum. *Geliyor. Geliyor.*

Gözümün önünde olmamasından nefret ediyorum. Ona tek kelime bile etmedim ama şimdiden takıntı haline getirdim. Onun benim olduğunu zaten biliyorum.

Kardeşlerim bana gülüyor ama ben onları görmezden geliyorum. Keşke dünün olduğunu bilselerdi. Bu benim kontrolüm altında.

O zamandan beri uyumadım, yemek yemedim, kendimde değildim. Enkaz gibiyim.

Onun dışarıda olduğunu ve benim koruyucu kollarımla onun yanında olmadığımı, güzel ve sarhoş edici kokusunu içime çekmediğimi bilmek tam bir işkenceydi.

"Westin," diyor Nolan, beni kurtararak. "Bu kıزدan hoşlandığını biliyorum-"

Bu kız *gibi* mi? Anlamıyor. Bu kız beni tamamen *tüketti*. O sadece bir okul kıızı aşkı değil. O tek. O benim için yaratılmış. O *benim*.

"-Ama Brown ailesi en büyük müşterimiz. Kendini kontrol edebilir misin?"

Üçü de endişeli yüzlerle bana bakarken derin bir nefes alıyorum. Ne yapacağımı bilmiyorum.

Umarım profesyonel olurum ama üçünü de dışarı atıp Victoria'yla konferans masasında devam edersem hiç şaşırmam.

"Westin?" Cevap vermediğimde Eli titrek bir sesle "Westin" diyor.

"Oh, kahretsin!" Luke pencereden koridora bakarken tısıyor. "Geliyor."

Kravatımı düzeltirken ve ellerimi sallarken sertçe . Kendimi kontrol etmek zorundayım. Bunu mahvedemem. Bu kız hayatımda olmadan yaşayamam.

Masanın başına oturup beklerken Nolan'ın gözleri üzerimde. Her saniye sonsuzluk gibi geliyor. Kalbimin kulaklarımda attığını duyabiliyor ve vücudumda gümbür gümbür attığını hissedebiliyorum ama hareketsizim ve dışarıdan sakin görünüyorum.

Resepsiyon görevlisi onu konferans odasına götürüyor ve her zamankinden daha seksi görünerek içeri girdiğini gördüğümde boğazımdan küçük bir inilti kaçıyor.

Artık kırmızı elbisesindeki gibi göğüs dekoltesi yok. Bu tamamen iş kıyafeti; gri pantolon, beyaz bluz, siyah topuklu ayakkabılar.

Ama damarlarımda dolaşan ve beynime ulaştığında başımı döndüren bir sıcaklık göndermeye yetiyor.

Üç erkek kardeşim ayağa fırlayıp elini sıkarak onu içeri buyur ederken kığım sandalyeye yapışmış gibi hissediyorum.

Normalde liderliği ben üstlenirim ama şu anda iş göremez durumda olduğum için Nolan devralıyor.

"Cline Corp'a hoş geldiniz Bayan Brown," diyor. "Eli, Luke ve Westin'i hatırlıyor musunuz?"

Her birine kibarca başını sallıyor ama benimle göz göze geldiğinde gözleri biraz açılıyor. Bakışlarımı diğerlerinden biraz daha uzun süre tutuyor.

"Westin," diye tıslıyor Eli bana dönerken nefesinin altından. "Kaldır kığını o sandalyeden!"

Başımdaki uğultuyu silkeleyip hızla ayağa kalkıyorum. Yanına gidip elini sıkıyorum.

Yumuşak ama sert ve tek dokunuşta bu kadına aşık olduğumu anlayabiliyorum.

O mükemmel. Hiç şansım olmadı.

Nolan kapıyı kapattığında ve hepimiz büyük masaya oturduğumuzda, "Bu kadar kısa sürede benimle buluştuğunuz için teşekkür ederim," diyor.

"Brown ailesi için her şeyi yaparım," diyor Nolan kibar iş tonuyla. "Düğün için tekrar tebrikler. Harika bir partiydi ve davet edildiğimiz için kendimizi çok kutsanmış hissettik."

"Erken ," diye ağızımdan kaçırdım. "Nereye gittin?"

Victoria o muhteşem fındık gözlerini kocaman açarak bana döndüğünde şok olmuş görünüyor.

"Ne oluyor lan?" Eli yüzünde çılgın bir gülümsemeye sıkılmış dişlerinin arasından tıslıyor. "Sakin ol."

Bir kadına kur yapmanın yolu bu değil. Bunu ben bile biliyorum.

"Yani... Seninle konuşmak ve seni daha yakından tanımak istedim ama sen gitmiştin."

"Bu... kişisel bir meseleydi," diyor. "Bu sabah şirketimin mali durumu hakkında konuşmak için geldim."

"Harika!" Nolan önündeki kâğıtları karıştırmaya başlarken şöyle diyor. "Size nasıl yardımcı olabiliriz?"

"Kardeşim."

"Kardeşin mi?" Luke tekrarlıyor. "Onunla çok yakınlaştık. Bekârlığa veda partisindeydim."

"Şirkete bir servete mal olan o gösterişli yatta mı?" Victoria gözlerini devirerek söylüyor. "Babamın şirketini yerin dibine batırıyor!"

"Onunla *o kadar* yakın değilim," diye düzeltiyor Luke hemen. "Neredeyse hiç konuşmadık."

"Şirketin kazandığı son kuruşa kadar harcıyor," diyor heyecanla. Gözlerim ona kilitlendi. Nereye bakacağımı bilemiyorum. Kıpırdayan tatlı dudaklarına mı, masanın etrafında dolaşan sert gözlerine mi, yoksa ipeksi bluzuna bastıran iri ve diri göğüslerine mi?

Kardeşinin aşırı harcamalarından bahsederken onu böyle üzgün görmekten nefret ediyorum. Bunu onun için düzeltereğim. Kızımın hayatını kolaylaştırmak için elimden geleni yapacağım.

"Babam yıkılırdı," diyor gözleri buğulanmaya başlarken. "Bizi bu şekilde yetiştirmede. Şirketini sıkı çalışma ve dürüstlikle kurdu. Çılgın planlar yaparak ve başarısız olacağı kesin olan girişimlere aşırı miktarda para yatırarak değil."

"Ne kadar harcıyor?" Ben soruyorum.

Bana bakarken sertçe yutkunuyor. "Hepsini. Böyle devam ederse bir yıl içinde beş parasız kalacağız."

"Her zaman iyi olacaksın," diye söz veriyorum ona. "Ne olursa olsun, seninle ilgileneceğim."

"Demek istediği," diye araya giriyor Eli, "Cline Corp'un her zaman senin ve ailenin yanında olacağı." Bana bir bakış fırlattı. "Değil mi Westin?"

Cevap vermeyeceğim. Ne demek istediğimi biliyor.

"Hangi iş girişimlerinden bahsediyorsun?" Nolan, buradaki hava yoğunlaşmaya başladığında soruyor.

Victoria iç çeker. "Son dahiyane fikri bir moda markası kurmaktı."

Eli dinlerken çenesini ovuşturuyor. "Bu o kadar da kötü olmayabilir. Çok rekabetçi bir sektör ama moda markaları kârlı olabilir."

Deri çantasına uzanıyor ve birkaç fotoğraf çıkarıyor.

"Oh," diyor Eli onları masanın üzerine fırlattığında. "Evet, bu kötü."

Öne doğru eğilip modellerin üzerindeki kıyafetlere bakıyorum. Seksenli yıllardan kalma kötü bir bilim kurgu filminden fırlamış gibiler.

"Tasarımlar için bir servet harcadı ve şimdi de büyük bir defile düzenliyor, tabii ki bunun faturasını da bizim şirketimize kesecek. Tam bir felaket olacak. Şirketimiz bir teknoloji ve elektrik bileşenleri distribütörü. Moda dünyası hakkında ne biliriz ki?"

"Peki, seni buraya getiren nedir?" diye sordum. "Sizin için ne yapabiliriz?"

Sandalyesinde doğrulurken keskin bir nefes alıyor. "Şirketi bölmek istiyorum. Kendi payımı almak ve Gabriel'in de kendi payını almasını istiyorum. Babamın mirasının şu ana kadar olduğundan daha fazla yok edilmesine izin vermeyeceğim. Elimden geleni ."

"Ve bu konuda yardım etmemizi mi istiyorsun?" Nolan soruyor.

"Gabriel sizi seviyor ve size saygı duyuyor," diyor başını sallayarak. "Bununla başa çıkmama yardım etmenizi istiyorum."

"Her şeyi halledeceğiz," diye söz veriyorum ona. "Ama bu size pahalıya patlayacak."

"Ödeme yapmaya hazırım," diyor. "Böyle bir hizmetin maliyeti ne olur?"

"Bir randevu."

"Randevu mu?" diye sorar, kafası karışmış görünerek. Eli hemen, "Ya da para," diye ekliyor.

"Para yok," diye tersliyorum onu uyaran bir bakış atarken. "Defile için bir randevu."

"Defileye gitmek ister misin?" diye soruyor alnını buruşturarak. Kahretsin, böyle çok sevimli görünüyor. "Benimle mi?"

Başımı salladım. "Seni defileye götürmeme izin ver, ben de kardeşini halledeyim."

Kardeşlerim iniltiyle koltuklarına gömülürken onun yanakları kızarıyor.

Ne düşündüklerini biliyorum ama umurumda değil. Bu artık işle ilgili değil. Bu tatlı kızı benim yapmakla ilgili.

"Tamam," diyor başını sallayarak. "Anlaştık."

İKİNCİ BÖLÜM

Victoria

"BUNUN İÇİN İMZALAYABİLİR MİSİNİZ, BAYAN BROWN?" DIYE SORUYOR
RESEPSİYON GÖREVLİSİ KATE

Binaya girdiğimde. "Harcamalar için imza atmanın Gabriel'in görevi olduğunu biliyorum ama balayında onu bölmek istemedim."

Etrafımda inşaat gürültüsü var; çekiç sesleri, delme sesleri ve şirketimizin lobisinde yankılanan bir kırıcı sesi. Otuz saniyedir buradayım ve şimdiden başım ağrıyor.

Her yerde inşaat işçileri var. Gabriel'in aklına binanın tamamını yenileyerek 'zengin ve gösterişli bir görünüm' kazandırmak gibi dâhiyane bir fikir gelmiş.

Babamın işlerini yürütmek için kristal avizeler ve altın kaplama asansörler gibi anlamsız harcamalara hiç ihtiyacı olmadı. Ben çocukken kiraladığı, duvarlarında kalın yeşil halılar ve ahşap paneller olan küçük ofisini hâlâ hatırlıyorum.

"Neyi imzalıyorum?" Kağıda bakarken soruyorum. *Aman Tanrım...*

Bu adam ciddi mi? Egzotik bitkiler için iki yüz altmış bin dolar mı? Nefesimi tutuyorum ve ona geri veriyorum. "Bunu imzalayamam."

"Bir sorun mu var?" Kate kafası karışmış bir halde soruyor.

Evet, babam şu anda mezarında yuvarlanıyor. Eğer bunu imzalarsam, sonsuza kadar bana musallat olur.

"Döndüğünde Gabriel'e ver."

"Oh, aradı ve defile için şehre döneceğini, sonra da balayına çıkacağını söylememi istedi. Ama balayına bir gece ara verdiği için iki haftadan üç haftaya uzatmaya karar verdi."

"Beni aramaması çok komik."

Omuz silkiyor. "Meşgul olduğunu biliyor olmalı."

"Evet," diyorum ellerim yumruk olurken. "Bu yüzden olmalı."

"Kardeşin çok tatlı biri," diyor Kate, baygınlık geçirerek. "Ne harika bir balayı. Fiji'deki en güzel villayı kiraladı. Otuz altı kişilik bir personeli olduğunu biliyor muydun? İki misafir için otuz altı kişi. İnanılmaz."

İki inşaat işçisi ellerinde kocaman bir tabloyla yanımdan geçerken, "İnanılmaz derecede aşırı," diye mırıldanıyorum içimden. "Bu da nereden ? Unut gitsin. Bilmek istemiyorum."

Kate'den mektuplarımı aldım ve asansöre doğru yöneldim.

"Üzgünüm hanımefendi," diyor bir inşaat işçisi. "Bu hafta için sıra dışı."

Şaka yapıyor olmalısın.

Dişlerimi sıkarak merdivenlere yöneldim ve sekizinci kattan ofisime doğru yürüdüm.

Bu harcamalar kontrolden çıktı. En kötüsü de onun yüzünden iş kaybediyoruz. Tüm odağını para harcamaya veriyor ve para kazanmaya hiç vakti kalmıyor. En büyük müşterimizi kaybetmiş olmamız umurunda bile değil.

Bay Jones büyük bir robot şirketinin sahibi ve eskiden elektrik bileşenlerinin tek tedarikçisiydik. Babamla otuz üç yıl çalıştı ve Gabriel'in elinde bir yıldan az bir süre kaldıktan sonra ayrıldı.

İşte o zaman olaya dahil olmaya ve işe gelmeye karar verdim. Bay Jones'un kızı beni arayıp olanlardan haberdar etti. Gabriel'le konuda yüzleştüğimde, sadece omuz silkti.

"Bir sürü başka müşterimiz var, Vicky. Bay Jones kimin umurunda?"

"Babamın umurundaydı!" İnanamayarak cevap verdim. "Bu yüzden otuz üç yıl boyunca en iyi müşterimiz oldu! Ailesiyle birlikte tatile giderdik!"

Bir şeye sinirlendiğimde her zamanki aptal bakışıyla bana baktı.

Sekiz kat merdiven, terli bir sırt ve ağrıyan iki ayaktan sonra ofisime varıyorum ve koltuğuma gömülüyorum.

Birbiri ardına faturaları açarken iç geçiriyorum; hepsi de bu Perşembe günü yapılacak defile için.

Tayland'dan ithal karidese yirmi altı bin dolar, çiçeklere dört yüz bin dolar, adını hiç duymadığım bir ünlünün yirmi dakika görünmesi için üç yüz yetmiş bin dolar.

Diğerlerini açmadan bırakıyorum ve iç çekerek başımı masaya bırakıyorum.

Gözyaşlarım gözlerimin arkasını ısırmaya başlıyor, dışarı çıkmakla tehdit ediyor.

Babamı özlüyorum.

Keşke burada olsaydı.

Bununla nasıl başa çıkacağını bilirdi. Gabriel'e haddini bildirecekti.

Başımı tekrar kaldırıp ilerlemeye devam ederken iç çekiyorum.

Bir DJ için doksan bin, kırmızı halı için on bir bin, abartılı bir mekan kiralamak için dokuz yüz bin.

Babamın mirasını mahvedecek. Ama

ona izin vermeyeceğim.

Onu koruyacağım. . Onu gururlandıracağım.

Bir ton zenginliğe ve tüm bu süslü şeylere ihtiyacım yok. Mutluluğu hayal ettiğimde, kırsalda küçük bir evde, sevgi dolu bir aileyle çevrili oluyorum.

Tek istediğim bu. Tek ihtiyacım olan bu.

Beni seven bir adam ve taptığım çocuklar.

Aklım huzurlu küçük fantezimden çıkıp Westin Cline'a gidiyor.

Konferans masasının öbür ucundan bana bakarkenki yoğun bakışını hatırlayınca tüylerim diken diken oldu. Düşünde kendimi tanıttığımda yüzünde beliren sahiplenici ifadenin aynısıydı.

Daha önce hiç bir erkek bana böyle bakmamıştı ve bunu aklımdan çıkaramıyorum.

Bu sabah bana o bölgeci bakışıyla bakarken ne düşündüğünü anlayabiliyordum. Aklından geçenleri neredeyse görebiliyordum.

Kardeşlerini odadan kovup kapıyı çarparak kapatırken sesindeki gücü duyabiliyordum. Hışımla yanıma gelip beni masanın üzerine fırlattığında havadaki gerilimi hissedebiliyordum, aç gözleri daha önce hiçbir erkeğin görmediği bir şeyle ziyafet çekerken kıyafetlerimi yırttı.

Telefonum çalıyor ve beni hayallerimden koparıyor.

Vay canına... Her yerim yanıyor ve bu sefer bozuk asansörü suçlayamam.

Telefonuma bakarken bir düğmeyi geri alıyorum.

Sadece bir Facebook bildirimi. Liseden bir başka arkadaşımın bebeği olacak.

Mutlu ama iç karartıcı haberi saklamak için telefonumu ters çevirirken iç geçiriyorum. Benim sıram ne zaman gelecek?

Aşk konusunda hiç şansım olmadı. Hiç ciddi bir erkek arkadaşım olmadı ve bekaretim hala bozulmadı.

Hiç kimse karnımdaki ateşi bir ruh eşinin gibi yakmadı. Çılgınca, Westin bu duyguya yaklaşan tek erkek.

İyi saklamıştım ama hissediyordum. Bakışlarından gelen sıcaklık göğsümden bacaklarımın arasına doğru akıyordu. Şu anda hala oraya akıyor.

Ve onunla bir randevum var.

Perşembe gecesı, o ve ben olacağız.

Zaten zarar gören şirketimize bir mali darbe daha vuran bu korkunç olayla ilgili her şeyden nefret etmek istiyorum ama heyecanlıyım.

Şimdiden ne giyebileceğimi düşünüyorum.

Ama dolabımda bir defilede ateşli bir randevuya uygun hiçbir şey yok, hatta kardeşimin düzenlediği defile kadar cafcaflı bir defileye bile.

"Yeni bir şey alacağım," diye fısıldıyorum kendi kendime. "Seksi bir şey."

Sekreterimin dahili telefonuna basarken sıırıyorum. "Ben çıkıyorum. Öğle yemeğinden sonra döneceğim."

Biraz alışveriş yapmam lazım.

Westin'in aklını başından alacak bir şey alacağım.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Westin

ASANSÖRDEN INERKEN PLASTİK TORBALAR AVUÇLARIMA BATIYOR.
ve ailemin haftalık Perşembe yemeği için konferans salonuna
gidiyorum.

Yemekle birlikte odaya girdiğimde Luke, "Sen Brooke değilsin,"
diyor.

"Harika bir gözlem," diyor Eli gülerek. "Sonunda kardeşlerinin
isimlerini öğrendiğin için çok mutluyum. Benim adım neydi?"

Luke alçak bir uyarı sesiyle, "Ölü et," diye cevap veriyor.

"Nasıl oluyor da yemeği sen getiriyorsun?" Çin yemeğini masaya
bırakırken Nolan soruyor.

Yıllardır Perşembe akşamları bu konferans salonunda yemek
yiyoruz ve Brooke her zaman yemeği getiren kişi oluyor.

"Bu gece daha önemli bir şey getirecek," diyorum midem
sinirden yuvarlanırken.

"Yemekten daha önemli ne olabilir ki?" Luke, Eli ile birlikte çantalara
dalıp yağlı kapları çıkarırken şöyle diyor.

"Bu akşam randevusu var," diyor Nolan Kung Pao Tavuğu'nu
alırken. "Bütün hafta çenesini kapatmadığı randevu."

Bütün hafta bu gecenin gelmesini bekleyerek çıldırdım. Bir meleklerle randevum var.

Asansörün kapısı açılıyor ve küçük kız kardeşim Brooke elinde birkaç çantayla odaya girerken nefesimi tutuyorum.

"Aldın mı?"

Bana gülümseyerek başını sallıyor. "Konu moda olduğunda küçük kız kardeşin her zaman başarılı olur, bunu artık bilmiyor musun?"

Her türlü kıyafeti çıkarmaya başlar - tişörtler, ceketler, pantolonlar, ayakkabılar - hepsinin etiketleri üzerindedir.

Aralarından seçim yapabileceğim çok fazla şey var ve Victoria'nın ne istediğini bilmiyorum.

"Bu benim seçimim," diyor Brooke, Jackson Pollack tablosuna benzeyen büyük boy bir gömleği kaldırırken. "Tut şunu."

O çantaları karıştırırken ben gömleği göğsümde tutarken kardeşlerim kışkırlarıyla gülüyorlar.

"Nerede-burada!" gülünç görünümlü kocaman sarı bir fötr şapka çıkarıyor ve kardeşlerim onu kaybederken kafama yerleştiriyor.

"Şaka yapıyorsun."

Gülümsemesi soluyor. "Modaya uygun! Bir defileye gidiyorsun!"

"Böyle bir şey olmayacak."

Gömleği Nolan'a fırlattım. "Bunu peçete olarak kullan."

Fiyata bakarken gülüyor. "İki bin mi? Bunun için mi? Belki de moda işine girmeliyiz."

Brooke gömleği geri alır ve çantaya tıktırır. "Bu şekilde olacağından endişeleniyordum. Bu yüzden sana bir yedek aldım."

Klasik beyaz gömleği ve uyumlu lacivert kravatıyla muhteşem bir lacivert smokin çıkardığında rahat bir nefes alarak, "İşte bu daha iyi," diyorum.

Eli elini havaya kaldırarak, "Ben şapkaya oy veriyorum," diyor. "Eşcinsel bir Indiana Jones gibi görüneceksin."

"Ben de aynı fikirdeyim," diyor Luke gülerek. "Kızlar Meraklı George'daki sarı şapkalı adama bayılır. Bunu herkes bilir."

Brooke'tan lacivert smokini alırken, "Bunu ben alayım," diyorum. Victoria'nın ilki gibi çılgın kıyafet giyen bir erkeği tercih edecek türden bir kadın olduğundan şüpheliyim. Ama eminim bu klasik görünümü beğenecektir.

Ben Brooke arkasını döndü.

"Mükemmel," diyor, giydiğimde ve kravatı düzelttiğimde.

"Bu şapkayı takmak istemediğine emin misin?" Nolan şapkayı alırken sorar. "Üç bin mi?! Ne oluyor, Brooke?!"

Brooke ondan geri alırken kaşlarını çatıyor. "Kıçınızı ısırsa bile modayı bilemezsiniz."

"O şeyi giymektense kıçımdan ısırılmayı tercih ederim," diyor Nolan başını sallayarak.

"Siz ne düşünöyorsunuz?" Kollarımı açıp bir dönüş yaparken soruyorum.

İlk defa ukalaca bir cevap vermediler. Çok iyi görünüyor olmalıyım.

"İnanılmaz görünüyorsun," diyor Brooke. "Gitmeye hazır mısınız?" "Çin yemeği için kalmayacak mısınız?"

Luke soruyor.

"Dinlemiyor muydun?" Brooke kolunu benimkine dolayarak şöyle diyor. "Bu gece New York'un en gözde defilesi var. Buradan gidiyoruz."

Derin bir nefes aldım ve hayallerimin kızını almak için yola çıktım.

Victoria'nın kapısına geldiğimde doğru yerde olup olmadığımdan emin değilim. Güzel bir bina ama görünüşüne bakılırsa babasından bir servet miras kaldığını tahmin bile edemezsiniz.

Kendimi komşularının kapılarını kontrol ederken yakalıyorum, bu kattaki her bir daireyi satın alıp alamayacağımı merak ediyorum. Bana , ona sadece benim ulaşabileceğim güvenli bir yerde kilitli . Bu kapılar benim zevkime göre biraz fazla dayanıksız ve bu kadar değerli bir şeyin etrafında bu kadar çok insan olmasından hoşlanmıyorum.

Yine de, abartılı olmayan basit zevkleri olması hoşuma gidiyor. Ben de öyleyim.

Para kazanmak benim için bir oyun. Bir meydan okuma. Eğlenceli bir şey. Bunu en iyi olmak istediğim bir spor olarak görüyorum. Maddi şeylere pek ihtiyacım yok. Sevdđim insanlarla dolu olsa küçük bir evde yaşamaktan mutlu olurdum. Aklıma hamile bir Victoria geliyor.

Başımı bu çekici fanteziden silkeliyorum ve kapıyı çalmadan önce derin bir nefes alıyorum.

Kapının diğer tarafında hareket ettiğini duyduğum için sikim şimdiden kıpırdanmaya başladı. Kan hücum ettikçe kalınlaştığını hissedebiliyorum. Kapıya daha da yaklaşıyorum, tüm vücudum onu görmek, ona sahip olmak, bir kez onun meleksi varlığında olmak için ağrıyor.

Kapıyı açtığında, buna hazır değildim. Onu görmek nefesimi kesiyor. Her zaman olduğu gibi beni sersemletti. Tek yapabildiğim huşu içinde bakmak.

Baş döndürücü. Enfes. Nadir bulunan zarif bir güzellik. Ve gecenin sonunda, tamamen benim olacak.

Victoria utangaç bir şekilde bana gülümserken yanakları kızarıyor. Ona yukarıdan aşağıya bakarken hava cinsel bir ateşle yoğunlaşıyor.

Uzun kollu altın payetli bir elbise giyiyor ve her hareketinde parlıyor ama yine de onun üzerinde hiçbir etkisi yok. Victoria'nın masumiyeti içinden yayılıyor ve onun yanında bulunacak kadar şanslı olan herkese parlıyor.

Uzun çilek sarısı saçları omuzlarına dökülmüş, muhteşem yüzünü çerçeveliyor. Gür koyu kirpikleri iri gözlerini çevreliyor ve sanki gördüklerimi beğeneceğimi umuyormuş gibi bana bakıyor. Keşke ona hiç bu kadar güzel bir şey görmediğimi söyleyebilseydim ama beynim şu anda arızalı ve onu çalıştıramıyorum.

Seksi ağzına baktığımda kalbim göğsümde güm güm atmaya başlıyor ve gözlerimi için biraz çaba sarf etmem gerekiyor.

Bu kız inanılmaz. Tatlı göğüs dekoltesi, parıldayan altınla çevrili daldırma yaka ile sergileniyor. Onun gibi kızlar için savaşlar yapıldı. Arkadaşlıklar paramparça oldu. Hayatlar kaybedildi.

Ve bahse girerim kazananlar hiçbir şeyden pişmanlık duymamışlardır. Victoria gibi bir kızla birlikte olmak her şeye değer.

Sadece görünüşü de değil. Masamıza o top sopası havasıyla geldiği anda bunu anlayabildim. Cehennem kadar zeki, günah kadar seksi ve gelecekteki eşimin olmasını hayal ettiğim gibi inatçı.

"Gitmeye hazır mısın?" diye soruyor o şeker gibi tatlı sesiyle. Sadece duymak bile tüylerimi diken diken ediyor.

"İnanılmaz görünüyorsun," diyorum vücuduna bir kez daha yukarıdan aşağıya bakarken. Altın rengi elbisesi dizlerinin üzerinde duruyor ve pürüzsüz bacaklarını gösteriyor. Bir sürü askısı olan siyah topuklu ayakkabılar giyiyor, ama gördüğüm tek şey, kırıp masaj yapmamı bekleyen seksi küçük ayak parmakları.

"Teşekkürler," diyor çantasını alırken. "Sen de çok hoş görünüyorsun."

Bu an çok hızlı bitti. Kapısını kilitliyor. Onun her güzel santimini hayranlıkla incelemek için zaman ayırmak istiyorum ama yapamam. Henüz o noktada değiliz. Yakında olacağız, ama şu anda orada değiliz.

Onun etrafında bu şekilde olmak, kendimi zapt etmek acı verici. Birbiri ardına gelen yoğun ihtiyaçlar içime hücum ediyor, beni parçalara ayırıyor. Onu kollarıma alma, elbisesini yırtma, yumuşak kalçalarını ayırma ve hayal ettiğim kadar ıslak ve sıcak olup olmadığını görme, sikimi içine gömme ve tatlı boğucu bedenini sahiplenme ihtiyacı.

Sakin ol, Westin. Yoksa uzun ve acılı bir gece olacak.

Asansöre ulaştığımızda çoktan sertleşmişim ve içeri girip onun nefis parfümüyle sarmalandığımda aletim çoktan ağrımaya başlamıştı.

"Daha önce hiç defileye gittin mi?" diye sordum.

Utangaç bir şekilde gülümsüyor ve başını sallıyor. "İlk kez. Ne giyeceğimden emin değildim ama mağazadaki kız bunun işe yarayacağını söyledi."

"Eğer bu gece oradaki insanlar bu elbiseyi beğenmiyorsa, o zaman modayla işleri yok demektir. Bütün gece o pistte bir aşağı bir yukarı yürümeni izleyebilirim."

O gülüyor ama ben ciddiym. Ona bakmaktan asla bıkmam.

Aşağıya indiğimizde limuzin bizi bekliyordu. Brooke aktris arkadaşlarıyla gitmeden önce benim için de bir tane sipariş etmişti.

"Kırmızı halıya arabayla gidemezsin," dedi ve telefonu çevirmeye başlarken gözlerini devirdi.

Şoför Victoria için kapıyı açık tutmaya çalışıyor ama benim bir bakışımla şoför koltuğuna geri dönüyor. Kimse benim kızıma o kadar yaklaşamaz.

Gözlerim onun üzerinde, limuzine tırmanırken göğüs dekoltesinin sallanışını ve bacağından yukarı doğru yükselen seksi elbisesini izliyorum.

Caddede ilerlerken "Bir iş etkinliği olsa bile dışarıda olmak güzel" diyor.

"Bir iş etkinliği değil," diye düzeltiyorum. "Bir randevu."

Yanakları pembeleşiyor. Tanrım, yüzündeki bu renge bayılıyorum. "Tamam," diyor gülümseyerek. "Bir randevu."

Yolda birbirimizi tanımaya başlıyoruz, birbirimize her zamanki ilk buluşma sorularını soruyoruz. Diğer randevularda olduğu gibi sıkıcı bir prosedür değil bu. Ona sorduğum her önemsiz sorunun cevabını gerçekten bilmek istiyorum.

"En sevdiğin film?" Ona sordum.

"zor," diyor düşünürken başını kaldırıp baktığında. "Şu anki favorin mi yoksa tüm zamanların favorisi mi?"

"Her zaman."

Bana söylemeye utanıyormuş gibi gülüyor. "Ne oldu?"

İç çekiyor. "Güzel ve Çirkin." "Disney filmi mi?"

Gülüyor. "Evet, çizgi filmi, yeniden çevrimi değil. Çocukken yüz kereden fazla izlemiş olmalıyım. Gençken de yüz kere."

"Benimle bir kez izlemen gerekecek. Belki ikinci randevumuzda."

Kaşını kaldırıp bana arsız bir bakış attı. "İkincisinden bahsetmeden önce bunun nasıl gittiğini görelim."

"Ooh, bu bir meydan okuma mı?"

Alt dudağını ısırırken sırıtıyor. "Belki."

"Benim hakkımda öğreneceğin bir şey var Victoria. Her zaman bir meydan okumaya hazır olduğumdur."

Limuzin mekânın önüne yanaşılıyor ve dışarıda bir sürü insan var. Fotoğrafçılar bariyerin diğer tarafındaki tüm modelleri ve VIP'leri çekiyorlar.

Sıra bize geldiğinde şoför kapıyı açıyor ve ben ona tehditkâr bir bakış daha atamadan hızla uzaklaşıyor.

Kameralar bize döndüğünde ve insanlar kızımın fotoğraflarını çekmeye başladığında boğazımdan sahiplenici bir hırıltı yükseliyor.

Victoria'nın koluna girerken nefesimi tutmam gerekiyor. Kıskanç bir canavar moduna girip gördüğüm her kamerayı yok etmeye başlarsam randevu başarılı olmaz.

Kırmızı halıda ilerlerken bana "Bu benim sahnem değil," diye fısıldıyor.

Bizden daha ünlü biri geliyor ve neyse ki fotoğrafçıların ilgisi arkamıza geçiyor.

"Bu senin kardeşimin düğünündeki flörtün değil miydi?" Victoria çitin yanındaki yakışıklı insan kalabalığını işaret ederek sorar.

Kim olduğunu görünce güldüm. Brooke'tu. Birkaç arkadaşıyla birlikte kameralara poz veriyordu. Spot ışıkları altında evinde gibi görünüyor. Her zaman ünlü bir aktris olmak istemişti ve şu anda tam da öyle .

"O benim küçük kız kardeşim," diyorum burnumu kıvrarak. "Onun benim flörtüm olduğunu mu sandın?!"

Victoria gülüyor. "Belki biraz."

Onu Brooke'getirdim ve onu göstermekten gurur duyuyorum.

"Şu halinize bakın çocuklar," diyor Brooke eliyle yakamı düzeltirken. "İtiraf etmeliyim ki iyi bir zevkim var. Şu halinize bakın Bayan Brown! Bu altın rengi elbiseye bayıldım!"

"Lütfen bana Victoria deyin. Ve teşekkür . Kıyafetine de bayıldım."

Hayatımdaki iki kadın moda hakkında sohbet ederken arkama yaslanıp izliyorum. Brooke'un kıyafetler ve tasarımcılar konusunda Victoria'nın liginin çok dışında olduğu açık, ama ayak uydurmaya çalışıyor, ki bunu seviyorum.

İçeri girmeye hazır olduğumuzda Brooke, "Sizinle içeride görüşürüz," diyor. "Gösterinin tadını çıkarın!"

Binaya girerken Victoria, "Çok hoş biri," diyor.

Doğru adımlarla başlamalarına sevindim. Bana kalırsa, yakında bir gün baldız olacaklar.

İçeri girdiğimizde Victoria duruyor ve tüm vücudu kaskatı kesiliyor.

"İyi misin?" Dönüp ona bakarak sordum. Yüzü solgun ve ağzı bir karış açıktı. "Sanırım hasta olacağım."

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Victoria

DÜŞÜNDÜĞÜMDEN ÇOK DAHA KÖTÜ.

Kardeşim kontrolden çıktı. Burada iki bin kişi olmalı ve hepsinin elinde bir ya da iki kadeh pahalı şampanya var gibi görünüyor.

"Karides mi?" diye soruyor tüylü iç çamaşırı ve tavşan kulakları giymiş güzel bir sarışın, karides dolu tepsisini uzatırken.

"Neden olmasın?" Hayatımda gördüğüm en büyük karidesi alırken soruyorum. "Bunun için yirmi altı bin dolar ödüyorum."

Kokteyl sosuna batırıyorum ve muhteşem garson, kışının üstünde zıplayan tüylü bir tavşan kuyruğuyla uzaklaşıyor.

Westin'e ciddi puanlar vermek zorundayım. Ona bir kez bile bakmadı. Sanki gözleri sadece benim içinmiş gibi.

İlk lokmamı yuttuktan sonra "Nasıl?" diye soruyor.

"Hayatımda tattığım en güzel şey," diyorum inanamayarak başımı sallayarak. Ben emiciyi bitirirken o da başka bir tavşanın tepsisinden iki şampanya kadehi alıyor.

"Bu ne tür bir şampanya?" Gitmeden önce tavşana soruyorum.

"Özel üretim Diamonde," diyor gülümseyerek. "Bay Brown bunu bu parti için özel olarak yaptırdı."

"Tabii ki içti," diyorum yarısını yudumlarken. Bardağın tamamını yudumlardım ama muhtemelen işçilerimden birinin haftalık maaşına mal oluyor (ayrıca baloncuklar burnumun içini yakıyor).

"Kardeşin hakkında ne demek istediğini anlıyorum," diyor Westin, yüksek tavanlara kadar uzanan devasa gül sergilerine bakarken. "Baban bunu onaylamazdı."

"Hayır," diyorum başımı sallayarak. "Babam multi milyoner olduğunda bile, biz hala onun evde yaşıyorduk. Her yerde yaşayabilirdi ama bizi banliyöde, birlikte büyüdüğü 'tuzu kuru' insanların arasında tuttu. Çocuklarına on altıncı doğum günlerinde Ferrari alan ve herkesi küçümseyen materyalist züppelerle birlikte yaşamamızı istemedi."

Westin, silindir şapkalı biri yanından geçerken, "Nihai geri tepmenizden bahsedin," diyor.

Bir kahkaha patlattım, neredeyse şampanyamı üzerine tükürecektim. "Evet, planının işe yaradığını sanmıyorum."

Gabriel her zaman zengin kalabalığın içinde olmak istemişti, sadece şimdiye kadar ne kadar olduğunu fark etmemiştim.

Westin'in eli sırtımın alt kısmını buluyor ve sadece elbiseme dokunmasına rağmen her yerim ürperiyor. Kalabalığın içinde yürümeye başlıyoruz ve gözlerim kardeşimi bulmak için etrafta dolaşmaya başlıyor.

Öte yandan Westin sadece bana odaklanmış durumda. Etrafımızda muhteşem insanlar var. Mankenler, aktrisler, playboy kızları/garsonları ve o hiçbirine bakmıyor.

Daha önce hiçbir erkek beni bu kadar güzel hissettirmemişti. Ona göre dünyadaki tek kız benmişim gibi hissediyorum.

Hoşuma gitti. Ondan hoşlandım.

Keşke ilk randevumuz beni hasta eden bir yerde olmasaydı. Kardeşimin benim için mahvettiği bir şey daha.

Sergilenen üç mankeni gördüğümde nefesim kesilerek "Olamaz," diyorum. Her biri Gabriel'in yeni moda serisinden bir kıyafet giyiyor.

ve her biri bir öncekinden daha saçma görünüyor. Maketlerin kötü olduğunu düşünüyordum, ama bu korkunç.

Biri kollarında minik sarı muzlar basılı parlak gümüş bir tulum giyiyor, biri kartondan yapılmış gibi görünen bir etek giyiyor ve sonuncusunun dizlerine kadar uzanan, üzerinde *Gabrown* basılı uzun beyaz bir tişörtü var.

"Gabrown nedir?" Westin soruyor.

"Gabriel Brown," diyorum ağzımda kötü bir tatla. "Bu onun tasarımcı markasının adı."

Tüm bunlar midemi bulandırmasa gülerdim. Gabriel'in vücudunda sanatsal bir kemik bile yok ve şimdi de kendini kıyafet tasarımcısı mı sanıyor?

Yaptığını hatırladığım son sanat eseri altı . İnşaat kağıdına yapıştırılmış kuru makarnadan yapılmış bir tekne olması gerekiyordu. Onunki sınıfın en kötüsüydü. Sıkılıp kuru eriştelerin üzerinde tepinmeye başlamadan önce sayfaya rastgele yapıştırılmış sadece üç makarna erişttesi vardı. Öğretmen evi aradı.

Gabriel çenesi havada kalabalık odaya girerken Westin, "İşte şovun yıldızı," diyor.

Hemen Westin'e dönüp kravatını düzeltiyorum. Kardeşimi göreceğim için heyecanlıyım. Düşünden beri onu görmemiştim. Yemekten sonra kavga ettik ve gecesini mahvetmek istemediğim için erken ayrıldım.

Babam öldüğünden beri her gün tartışıyor gibiyiz. Bundan nefret ediyorum. Kardeşimi özlüyorum. Eski kardeşimi, bu koca kafalı yeni versiyonunu değil.

"Hey," diyorum Westin'in parfümü çarpıp başımı döndürdüğünde. "Özür dilerim, dikkatim dağınıktı."

Kolları beni sarıyor ve kalabalık odada sadece ikimiz varmışız gibi hissediyorum.

"Burada seninle olduğum için mutluyum," diyor şehvetli kahverengi gözleriyle bana bakarak.

Gerçekten muhteşem bir adam.

Kusursuz yüzüne ve o sahiplenici bakışlı kara gözlerine bakıyorum ve tüm sorunlarım ve endişelerim silinip gidiyor sanki.

Kocaman kaslı gövdesine biraz daha yaklaşıyorum ve tarafından tutulma hissinin tadını çıkarıyorum. Onun kollarında kendimi çok küçük hissediyorum. Beni narin bir porselen bebek gibi tutarken başıma kötü bir şey gelmesine asla izin gibi hissediyorum.

Geçtiğimiz birkaç ay boyunca babamın cenazesi ve Gabriel'le işin kontrolü için verdiğimiz mücadele nedeniyle çok güçlü olmak zorunda kaldım. Uzun zamandır hissetmediğim sıcak bir rahatlık hissediyorum.

Sadece başımı göğsüne yaslamak ve benimle izin vermek istiyorum. Bunu söylemekten gurur duymuyorum ama böyle hissediyorum.

Bir tutam saç kulağımın arkasına sıkıştırıyor ve elinin tersini çenemde gezdiriyor. Dudaklarım ayrılırken çenem yukarı kalkıyor, beni öpmesi için onu zorluyorum, ona vermek istediğim şeyi alması için onu zorluyorum.

James Bond bile bu adam gibi smokin giyemez. Podyumda tekrar tekrar yürümeli. Bunu görmek için para verirdim.

"İlk buluşmanın sonunda öpüşmek gelenektir," diye fısıldıyor. Sıcak nefesi karıncalanan dudaklarımı yıkarken her tarafım titriyor. "Ama itiraf etmeliyim ki ben geleneklerden hoşlanan biri değilim."

"Ben de öyle," diyorum ayak parmaklarımın üzerinde durup beni öpmesi için onu zorlarken.

Ağzı aşağı iniyor ve tam dudaklarımız birbirine değmek üzereyken tanıdık bir ses bizi bölerek beni yeni mutlu yerimden çekip çıkarıyor.

"Victoria," diyor Gabriel keskin bir ses tonuyla. "Burada ne işin var?"

Sevgilimin kollarından sıyrılıp kardeşime döndüğümde nefes nefese kaldım. "Ben neden burada olmayayım? Tüm bunların yarısını ben ödedim."

"Parasını şirket ödedi."

"Yarısı benim!"

Westin geri çekilerek bize alan açıyor ama gözlerini benden ayırmıyor. O kendimi yıkılmaz hissediyorum. O yanımdayken dünyayı alt edebilmişim gibi hissediyorum.

Çenesini havaya kaldırarak, "Gabrown gezegendeki en sıcak tasarımcı markası olduğunda hepsini ve daha fazlasını geri alacaksınız" diyor.

O gülünç kıyafetler içindeki mankenlere bakıyorum. Üç kız fotoğraflarını çekerken kıkırdıyor. Yemeğini yerken ve şampanyasını içerken bile onunla alay ediyorlar.

"Bu kararları birlikte vermeliyiz."

Nefes nefese kaldı. "Bu bir yatırım, Vicky. Avrupa'nın en büyük tasarımcı kıyafetleri alıcısı bu gece burada. Bir sipariş ve tüm bunların parasını ödeyecek."

"Ne kadar?" Cevabı duymaktan korkarak soruyorum. "Ne?"

"Tüm bunlar ne kadara mal oldu? Parti, pazarlama, personel, tasarımlar, her şey. Ne kadar tuttu?"

İç çekiyor. "Seksen milyon."

"Tanrım, Gabriel!" Bağıriyorum. İnsanlar bakmaya başladı ama umurumda değil. "Bu yüzden işçileri işten çıkarmak zorunda kalacağız! Babamın şirketini tehlikeye atıyorsun!"

Kolumu tutarken "Sesini alçaltır mısın?" diye tıslıyor. "İnsanlar dinliyor." Westin kolumu sıkın elinin görüntüsünden hoşlanmıyor ve sahiplenici bir hırıltıyla içeri giriyor.

"Sorun değil," diyorum onu tutmak için elimi kaldırırken. İsteksizce geri adım atıyor ama öfkeli kara gözlerini Gabriel'e kilitlemeye devam ediyor. Kardeşimin bütün gece yaptığı en akıllıca şeyle kolumu bırakıyor.

Gabriel kendini toparladığında, "Burası artık babamın şirketi değil," diyor. "Bizim şirketimiz."

"Bu doğru. *Bizimkiler*. Sizin değil. *Bizim*. Babam ikimize bıraktı."

"Şirket gayet iyi," diyor küçümseyici bir ses tonuyla. "Tonlarca para kazanıyor."

"İhmal etmeye devam olmayacak. Bay'ın bu kadar Jones bizimle bağlarını kopardı mı? Bay Jones!"

Gözlerini sıkıca kapatıyor ve bir elini saçlarında gezdiriyor, öyle sıkı tutuyor ki bir avuç dolusu koparacakmış gibi görünüyor.

"Şu anda bunu yapamam," diyor önünden geçen tepsiden bir şampanya kadehi alıp hepsini yudumlar. "Ah, acıyor. Neden bu kadar köpüklü yapmışlar ki?"

"Görünüşe göre bunu da siz tasarlamışsınız. Özel baskı Diamonde Bu mu?"

Gözlerini deviriyor ve dönüyor. "Emirler geldiğinde göreceksin İçeri girmeye başlayın," diyor odanın karşısındaki birine el sallarken.

"Bunun için zamanım yok. Gösterinin tadını çıkarın."

Benden uzaklaşırken kalbim çarpıyor, mutlu bir şekilde gülümsüyor ve sanki *yeni* tanışmamışız gibi bu yabancılarla sohbet ediyor.

"İyi misin?" Westin yanına gelip sorar.

Nabzım hızla atıyor ve vücudum gergin. Enerji patlaması ve bunun acısını çıkarmak için bir şey ya da *birini* istiyorum.

Neyse ki, çok istekli görünen biri var.

Westin'in yakasına yapışıp onu kendime doğru çekiyorum ve dudaklarımı sert bir öpücükle onunkilere yapıştırıyorum.

Göründüğü kadar zengin ve şehvetli bir tadı var ve ağzımı kendisininmiş gibi sahiplenirken diline karşı inliyorum.

Tüm vücudum onun ağzının sıcaklığı altında eriyor. Önce göğsümde hissediyorum, ama sonra amıma gidiyor ve onun için zonkluyor.

Güçlü elleriyle kalçalarımı kavıyor ve beni sert vücuduna doğru çekiyor. Büyük horozunun uzun sert şeklini pelvisime bastırırken hissettiğimde diline karşı inliyorum.

O kadar *büyük ki*. İçimde kaydığını hissetmek için duyduğum yoğun ihtiyaçtan dolayı amım ağrıyor.

Hâlâ bakireyim ama uzun süre bakire kalmayacağımı biliyorum. Onu istiyorum. Ona *ihtiyacım var*.

Ve bu gece hepsini istiyorum.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Westin

BU MUHTEŞEM KIZI ÖPERKEN SIKIM ZONKLUYORDU. BILMIYORUM.

Ne kadar zamandır buradayız bilmiyorum ama kalabalık kayboldu. Hepsi odanın içinde gösterinin başlamasını bekliyor.

Bu arada ben de devasa buz heykellerinden birinin arkasında kız arkadaşımın tatlı masum ağzının tadına bakıyorum.

"İçeri girelim mi?" diye soruyor soluk soluğa, hoparlörlerden gösterinin başladığını söyleyen anonsu duyduğumuzda.

"Gitmek istediğim tek bir yer var, o da bacaklarının arası," diye homurdanıyorum kışını avuçlarken. Çok sertleştim. Düzgün düşünemiyorum. Sakızımın sikimden sızdığını ve bacağımdan aşağı sızdığını hissedebiliyorum.

Taşaklarım onun için biriktirdiğim sıcak döllerle ağrıyor. Eğer yakında boşaltmazsam, öleceğim.

"Beyefendi, hanımefendi," diyor bir güvenlik görevlisi, sözümüzü keserek. "Lütfen gösteri için içeri girin."

Hırlayarak ona dönüyorum, kızımı bir saniyeliğine bile olsa benden aldığı için kafasını koparmak istiyorum.

"Hadi," diyor Victoria elimi tutarken. Onun tek bir dokunuşu bile canavarı yatıştırmaya yetiyor. "Hadi gidip

gösteri. Tüm bunların yarısı benim, bu yüzden kardeşimin beni neyin içine soktuğunu bilsem iyi olur."

Birkaç derin nefes alıyorum, geri çekilirken iri adama ters ters bakıyorum. Benden daha iri ama benimle kız arkadaşımın arasına girebileceğini düşünmesi delilik. Bu, aç bir aslanla taze bir zebra bacağıının arasına girmek gibi bir şey.

İçeri girip arka tarafa yakın bir yere oturuyoruz. Eski moda büyük bir balo salonunda, rahat oturma düzenleri ve geniş odanın ortasından geçen uzun bir ışıklı pist ile muhteşem bir mekan. Pist yeterince basit ama sonra bir duvar kalkıyor ve DJ kabini ortaya çıkıyor.

Güncel müzikle pek ilgilenmiyorum ama pikapların arkasındaki adamı ben bile tanıyorum.

Victoria eliyle gözlerini kapatırken, "Lütfen bana onun DJ Vandercrum olmadığını söyle," mırıldanıyor.

Müzik patlamaya başladığında "Keşke yapabilseydim," diyorum. Şu anda Avrupa'nın en popüler DJ'i ve bir servete mal olmuş olmalı.

"Böyle devam ederse bu tür gösteriler için kaç çalışanımı işten çıkarmak zorunda kalacağım?"

"Tamir etmene yardım edeceğim," diye söz veriyorum.

Kalabalıkta Brooke'un bana taktırmaya çalıştığı o büyük sarı şapkaları takan birkaç erkek görünce şok oldum. Sanırım moda söz konusu olduğunda kız kardeşimi sorgulamaktan daha iyisini bilmeliydim.

İlk model dışarı çıkar ve kalabalıktan kıs kıs gülüşmeler yükselir. Kocaman beyaz botlar ve plastikten yapılmış gibi görünen parlak kırmızı tulumlar giyiyor.

Bununla da bitmiyor. Rocky Horror Picture Show'un uzay versiyonu için cosplay yapmış gibi görünen modeller birbiri ardına ortaya çıkıyor.

Etrafımızda insanlar fısıldaşıyor ve gülüşüyor. İşler iyi gitmiyor.

Modeller bile giydikleri kıyafetlerden utanıyor gibi görünüyor. Bir kız, fotoğrafını çekmek için ayağa kalkan fotoğrafçıdan yüzünü saklıyor. Ouch.

"Daha fazla izleyemeyeceğim," diyor Victoria elimi bulup sıkarken. "Hadi gidelim."

Ayağa kalkıyor ve ben de onu daha önce bulunduğumuz odaya kadar takip ediyorum. Gösterinin tadını bizim kadar çıkaran birkaç kişi var, içkilerini alıp kalan mezelerle karınlarını doyuruyorlar.

Victoria gerçekten üzgün görünüyor. Gözyaşlarına boğulmak üzere. "Lütfen beni buradan çıkarın," diyor gözlerini sıkarak.

Güvenlik görevlileri barın yanındaki insanlara doğru ilerlemeye başlar ve onlara ya içeri girmelerini ya da binayı terk etmelerini söyler. İçlerinden biri beleşçilere "Burada kalamazsınız" diye bağıyor.

Elini tutup güvenlik görevlilerinden uzaklaşırken, "Beni takip edin," diyorum.

Kalabileceğimiz başka bir yer bulmalıyım. Odaya geri dönmek istemediğini biliyorum ama ayrılmak için de çok erken. Hoşuna gitsin ya da gitmesin, bu tren enkazının bir parçası ve raydan daha da sağlamamız gerekebilir.

Üzerinde *Sadece Çalışanlar* yazan bir kapıdan içeri dalıp koridorda koşturuyoruz, Victoria'nın topukları çimento zeminde tıkırdıyor.

"deneyelim," diyorum rastgele bir kapıyı iterek açarken.

"Vay canına," diye soluk soluğa başka bir büyük boş balo salonuna giriyoruz. Işıklar kapalı, sadece acil çıkışlardan gelen mavi ışıklar büyük kavernöz oda boyunca sıcak ve şehvetli bir parıltı yayıyor.

Duvara yaslanıp gözlerini kapatırken ve derin nefesler alırken onu izliyorum. O kadar güzel ki. Bununla başa çıkamıyorum bile.

Düğünde masamıza gelip görüşme talep ederkenki gücü ve kendine güveni beni ona çeken ilk şeydi, ancak onun diğer tarafı, yumuşak ve savunmasız tarafı beni aşık eden şey.

olduğunda adam olmak istiyorum. Dünya onun omuzlarında ağırlaştığında. Parçalara ayrıldığında. Parçalara ayrılmak üzereyken.

Onu tekrar kaldıracak adam ben olacağım. alacağım. Onu tekrar dövüş formuna sokmak için.

kişi ben olacağım. Onun kayası. Güvenli alanı. Onun erkeği.
"Özür dilerim," diyor elleriyle yüzünü kapatırken. "Ne harika bir randevuyum, değil mi?"

Ellerini bırakıyor ve iç çekerek bana bakıyor. "İstersen beni eve götürebilirsin. Bunun senin için pek eğlenceli olmadığını biliyorum."

"Bu hayatımın en güzel gecesiydi."

Bir kahkaha attı. "Evet, doğru. Tam bir felaketti. Tek yaptığım kardeşimden şikâyet etmek." Gözlerini ayakkabılarıma indirirken başını sallıyor. "Ve senden gerçekten hoşlandım. Bir kez olsun..."

"Ne?"

"Boş ver."

"Hayır, söyle bana."

İç çekiyor. "Birlikte iyi olabileceğimizi düşünmüştüm. Birbirimize uyum sağlayabileceğimizi. Ama tabii ki ben bunu mahvettim."

"Sen mahvetmedin."

Hayal edilebilecek en yumuşak kahverengi gözlerle bana bakıyor. Sanki ruhumu kavırıyor. Bu kız için her şeyi yaparım.

"mı?"

"Buraya gel," diyorum elimi ona uzatırken.

Bir saniye bakıyor ve sonra elini benimkine doğru kaydırıyor. Onu tekrar ayağa kaldırdım ve dans pistinin ortasına doğru yürüdüm.

Uçsuz bucaksız boş odaya bakarken yüzünde bir gülümseme belirliyor.

"Neye gülüyorsun?"

"Güzel ve Çirkin'deki en sevdiğim sahne gibi. Boş bir balo salonunda dans ediyorlar. Çok romantik."

Telefonumu çıkarıyorum ve hemen Spotify'da Celine Dion'dan *Beauty and the Beast*'i buluyorum.

"Awww," diyor ben play tuşuna telefonu ters çevirerek montumun göğüs cebine koyarken.

"Mükemmel şarkı," diyorum ona. "Kesinlikle çok güzelsin."

"Ama sen canavar değilsin," diyor fındık gözlerindeki arzuyla bana bakarken.

Onu kendime yakın tutmak ve vücudunu kendime bastırmak istiyorum, ama bir balo salonunun ortasındayız, bu yüzden uygun pozisyonlarımızı alıyoruz - eli benimkinde, diğer eli omzumda, diğer elim belinde - ve dans etmeye başlıyoruz.

O gözlerini benden alamıyor, ben de gözlerimi ondan alamıyorum. New York çok yoğun ve kalabalık görünüyor, ama aşık bir çift arada sırada böyle sakin bir yer bulabilir ve burası dünyanın en romantik yeri gibi görünebilir.

Bu pozisyonda uzun süre kalmıyoruz ve ne olduğunu anlamadan kollarımı ona doluyor ve yakın dans ediyorum. Kalbinin göğsümde attığını hissedebiliyorum ve onu sonsuza kadar kendime bastırmak, güvende tutmak, sıcak tutmak istiyorum.

Onu daha da yakınıma çekerken parfümünün seksi kokusu başımı döndürüyor. Yumuşak saçları burnumu gıdıklıyor, göğüsleri göğsüme bastırıyor. Cennetteyim.

Bu kıza sahip çıkma ihtiyacı güçlenmeye başlıyor ve parmak uçlarımin altında onu hissettikçe sikim sertleşiyor.

Kalçasına çarpıyor ve bir an dişlerimi sıkıyorum, benden uzaklaşmasını, gücenmesini, gitmesini bekliyorum ama bunun yerine ben inleyene kadar bastırıyor.

Şarkı çalarken utangaç bir gülümsemeyle "Sanırım canavarı bulduk," diyor.

Müzikle dans ederken ikimiz de kıkırdıyoruz. Bu ona . Bu büyük, zonklayan canavar pantolonumu yırtıp atmak ve onun her santimini kirletmek istiyor. Onun tatlı bedenini tüketmek ve kendine ait olduğunu iddia etmek istiyor.

"Bu kadar anlayışlı olduğun için teşekkürler," diyor onu sıkıca tutarken. "Bu oldukça iyi bir ilk buluşma."

Tamamen aşığım. Elimi yanağında gezdirip nazikçe çenesini kavradığımda bu kıza tamamen takıntılıyım. Gözleri yarı yarıya kapanırken ağzını yukarı kaldırıyor ve öpülmek istiyormuş gibi görünüyor.

Ağızına bakıp yumuşak pembe dilini gördüğümde, tadının nasıl olduğunu bildiğimden, daha önce sahiplendiğimden ne kadar tatlı ve sıcak hissettirdiğini bildiğimden açlıkla inliyorum.

Geçen sefer beni öpmüştü, ama bu sefer öpme sırası bende. Ve onu öyle güzel öpeceğim ki, bir daha asla

Başka bir adamı tekrar öpmek.

Tutuşuma biraz güç katıp başını tam istediğim yere doğru eğdiğimde, o tatlı pembe dudaklarından bir inilti süzülüyor.

bekletirken beni izlerken gözleri geniş ve şehvetli bir arzuyla dolu. Beni tahrik ettiği gibi onu da tahrik etmek istiyorum.

Ağzımı aşağı indirip dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdirirken, acele etmeden ve yumuşak dolgunluklarını hissederek tatlı nefeslerinin tadını alabiliyorum. Daha geniş açıyor, gözlerini kapatıyor ve dudaklarımı dudaklarında görmek için ölüyormuş gibi inliyor. Onu biraz daha bekletirken sırtıyorum.

O ipeksi dili bir kez üzerimde hissetmek için yanıp , ama bunu uzatmak istiyorum. Yavaş ve nazik olmak istiyorum. Geçen sefer sert ve çılgınca yapmıştık. Şimdi yumuşak ve romantik istiyorum.

"Oh," diye inliyor sonunda dudaklarımı onunkilere değdirdiğimde. Güzel müzik eşliğinde sallanırken birbirimizin tadına bakarken dillerimiz buluşuyor.

Kalçası sert zonklayan sikime gömülüyor. Acaba onun küçük tatlı amcığı da sikimin sert olduğu kadar ıslak mı?

Ben öpücüğü derinleştirip ağzını kendi ağzım olarak sahiplenirken o sıkılı yumruklarıyla ceketimi kavırıyor.

Şarkı biter ve havayı bozan bir sonraki şarkı başlar. Çizgi film karakterleri, misafirleri olan biri hakkında çığlık atıyor.

Ağzından çekiliyorum ama o beni bırakmaya hazır değil. Biz ayrılırken dişleri alt dudağımı çekiştirirken hayal kırıklığı içinde inliyor.

Telefonumu çıkarıp şarkılar arasında Victoria içimde eriyor. Karşıma çıkan ilk şeye tıklıyorum. Her şey bu şarkı söyleyen şamdandan daha iyidir.

The Weeknd'den *Can't Feel My Face* çalmaya başlıyor ve kız arkadaşım kalçalarını seksi bir şekilde sallamaya başlıyor, çekici bir sırtıyla alt dudağını ısırırken bana sürtünüyor.

Ellerimi yanlarında gezdirirken derin bir nefes alıyorum, göğüslerinin kıvrımlarını, belinin girintisini, kalçalarının çıkıntısını hissediyorum. Vücudumdan aşağıya doğru inip bana göğüs dekoltesini gösterirken sikim ağrıyor.

Hâlâ balo salonunun ortasındayız ama yumuşak romantik dans bitti. Onu şimdi ve burada becermeye hazırım.

"Bu sadece bir ilk buluşma değil," diyorum ona gırtlaktan gelen derin bir sesle. "Sonsuza kadar birlikte olacağız, sen ve ben. Bunu hissedebiliyorum. Bunu biliyorum. Bu biraz ileri gitmek olabilir ama ben böyle bir ."

Kalçalarını sallarken benden uzaklaşıyor, ritmiyle beni hipnotize ediyor. Kravatımı tutuyor, benimle alay ediyor.

"Tamam, Bay Forward," diyor sırtarak. "Bu gece başka neler olacak?"

Sırıtiyorum, ne kadar ileri gitmem gerektiğini merak ediyorum. Ne kadar açık sözlü . Sikerler.

"Sana ne olacağını söyleyeyim," diyorum kararlı ve sarsılmaz bir sesle. "O elbise yerde olacak. Büyük göğüslerin ellerimde olacak. Sert sikim ıslak küçük amcığının derinliklerinde sıkışmış olacak. Bu senin için yeterince ileri mi?"

Yanakları kızarmaya başlıyor, gözleri sanki ihtiyaç ve şehvet onu ele geçiriyormuş gibi donuklaşmaya başlıyor ve vücudu bana geri dönüyor, bana doğru bastırıyor, beni çıldırıyor.

"Bundan emin misin?" diye soruyor tatlı memelerini göğsümde gezdirirken.

Taşaklarım ağrıyor, o kadar dolular ki. Onları onun içine boşaltmalıyım. Onu doğurabileceğim ve benim yapabileceğim olgun genç rahmine.

"Hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım," diyorum dizlerimin üzerine çökerken.

Avuçlarımı pürüzsüz bacaklarında gezdirmemi izlerken ağzı açık, nefesi kesiliyor. Ellerimi daha yukarı kaldırdığımda altın rengi elbisesi toplanıyor.

Külotunu tutup aşağı çektiğimde nefesi kesiliyor.

Ağzım sulanıyor, tadına bakacağım şeyin ne olduğunu biliyorum. Vücudumdaki her sinir ucu beklentiyle kıpırdanıyor.

Külotu siyah, dantelli ve ıslak. Külotunu seksi topuklu ayakkabılarına kadar indirdiğimde tek kelime etmiyor, her seferinde bir adım atarak külotundan çıkıyor.

Onları toparlayıp burnuma götürüyorum ve onun uyarılmışlığının tatlı kokusunu içime çekiyorum. Ateş damarlarımda yanıyor. Isı vücuduma hücum ediyor.

Çekirdek.

"Bunlar artık benim." Sesimin çaresiz bir yanı var. Her zamankinden daha derin ve sert.

Külotunu cebime sokuşumu izliyor ama geri almaya çalışmıyor. Onlara sahip olmamı istediğini söyleyebilirim. İstedğim zaman onu koklayabilmemi istiyor.

Avuçlarımı tekrar bacaklarına kaydırıyorum ve uyluklarından yukarı doğru kaydırırken inliyorum.

"Sana söyledim, sikimi sırlıslıkla ıslak amına gömeceğim, ama önce ne kadar tatlı olduğunu tatmak istiyorum. Hayal ettiğim kadar pembe olmadığını görmek istiyorum."

Elbisesi bileğime takılıyor ve kaldırdığımda vücudu kaskatı kesiliyor. Yukarı.

Onu hareket ettirirken gözlerim yapışkan ıslak iç kalçalarına yapıştı.

giyin, giyin, giyin... oh lanet olsun...

En güzel pembe amcık yüzümün önünde, ıslak bir şekilde parlıyor ve dikkatimi çekmek için yalvarıyor. Cennet gibi kokuyor ve öyle de görünüyor.

Olabildiğince uzun süre hayranlıkla izliyorum, ama içimi parçalayan ilkel güçler beni ele geçiriyor ve onun tatlılığını yutarak içine dalıyorum.

"*Kahretsin*," diye inliyor, dilimi ipeksi kıvrımlarına doğru kaydırırken omuzlarımı tutuyor.

O kadar ıslak ve sıcak ki. Suları dilimi kaplıyor ve çeneme dökülüyor. Her yalıyorum, iki elimle kıcını kavrayıp aç ağzıma doğru çekerken dilimi daracık deliğine gömüyorum.

Ortasındaki sıkı kıvrımla oynarken ondan gelen sevimli küçük nefesler ve inlemeler duymaya devam ediyorum. Çok tatlı ve bozulmamış. Sikimi bu yumuşak dudakların arasına sokmak ve gerçekten çığlık attığını duymak için sabırsızlanıyorum.

"O güzel amını benim için yukarı çek bebeğim. Klitorisini emmek istiyorum."

Utangaç bir el aşağı iniyor ve dediğimi yapıyor, amını yukarı çekerek sert küçük klitorisini ortaya çıkarıyor. Pembe dudaklarının arasından çıkmasına hayranlıkla bakmak için bir saniye ayırıyorum ve sonra bir canavar gibi içeri giriyorum, emiyorum ve dilimi gezdiriyorum.

Bacakları titremeye başladığında inlemeleri ve sızlanmaları çığlıklara dönüşüyor. Boştaki eliyle saçlarımdan bir tutam yakalıyor ve ben acımasızca klitorisini emerken neredeyse çekip çıkarıyor.

Boşalmasını ağzımda hissetmek istiyorum. Boğazımdan aşağı akan ılık sularının tadına bakmak istiyorum. Ama her şeyden çok, ona zevk vermek istiyorum.

Çığlık atana ve bu mükemmel küçük pembe kedi ağızma sertçe boşalana kadar kıcını yalıyorum, emiyorum ve sıkıyorum.

Orgazmı boyunca onu yalarken çığlıkları büyük balo salonunda yankılanıyor. Çok gürültü yaptığının farkına varamayacak kadar kendinden geçmiş durumda ve ben de onu böyle görmekten sessiz olmasını söyleyemeyecek kadar zevk alıyorum.

Orgazmı azalmaya başlıyor, ama bir çarpma sesi duyana kadar onu yemeye devam ediyorum.

Elbisesini çekip indirdim ve hırlayarak arkamı döndüm.

"Hadi," diyor beni tutup kapıya doğru koşmaya başlarken.

"Hey!" diye derin bir ses. "Buraya giremezsin!"

Onu çıkışa kadar takip ediyorum ve güvenlik görevlisi bizi kovalamaya başladığında koridorda koşuyoruz.

Gülüyor ve bir kapıdan diğerine koşuyor, ben de onu takip ediyorum, pantolonumda kocaman bir çubukla beceriksizce koşuyorum.

Defilenin soyunma odasına girdiğimizde "Olamaz!" diyor. Her yerde düzensiz bir şekilde zamanında hazırlanmaya çalışan yarı giyinik bedenler var.

Güvenlik görevlisi arkamızdan yaklaşıyor, ben de başımı eğip Victoria nereye giderse onu takip ediyorum. Bir perdeden geçiyor ve bizi nereye götürdüğünü gördüğümde nefesim kesiliyor.

Orgazm hâlâ kafasının içinde akıyor ve doğru düşünmesini engelliyor olmalıydı. Dilimin üzerindeki amının tadı da bana aynı şeyi yapıyordu.

Ve şimdi pistin girişinde birkaç bin kişi bize bakıyor.

Victoria'nın yanaklarında sanki yeni sikilmiş gibi bir kızarıklık var ve benim de pantolonumun üzerinde kocaman bir ereksiyon var.

Kameralar yanıp sönmeye başlıyor, bizi kör ediyor ve tek yapabileceğimiz yürümeye başlamak.

BÖLÜM ALTI

Victoria

TAM PANİK MODUNDAYIM AMA GARİP BİR GÜLÜMSEMEYLE SAKIN KALMAYA ÇALIŞIYORUM pistte yürürken yüzümün alçıya alınması.

Gözlerim bulanık görüyor ama sanırım ön sıradan bana bakan kardeşimin şok olmuş yüzünü görüyorum. Onu görmezden geliyorum ve bir ayağımı diğerinin önüne atarak önüme bakmaya devam ediyorum, sanki orada olmam gerekiyormuş gibi davranıyorum.

Westin'i arkamda hissedebiliyorum ve gerçekten de dönüp onun devasa ereksiyonunun ana hatlarıyla pistte beceriksizce kasıla kasıla yürüdüğünü görmek istiyorum ama buna cesaret edemiyorum.

Pistin sonuna geldiğimde kendime *sakin ol* diyorum. Garip bir dönüş yapıyorum ve sonra modeli takip ederek geri çekiliyorum. Tanrım, şu anda beni izleyen iki bin kişi olmalı. Acaba az önce Westin'in ateşli ve son derece yetenekli dili tarafından aklımın uçurulduğunu anlayabiliyorlar mı? Aşağıda biriken ıslaklığı hâlâ hissedebiliyorum.

Yanından geçerken Westin'e bir bakış atıyorum, yüzündeki sert gülümsemenin altında travma geçirmiş bir ifade var. Onun dönüşünü izlemeye dayanamıyorum.

Elini kalçasına koyuyor ve üç yaşındaki bir çocuğun televizyonda Beyonce'yi taklit etmesine benzeyen bir hareket yapıyor. Bir kahkaha attım.

Geri dönüş yolunun geri kalanında kasıla kasıla yürüyoruz ve bu sefer Gabriel'in hışımla koltuğundan kalkıp kulise yöneldiğini açıkça görebiliyorum.

Uh oh.

Kızgın görünüyor.

Perdenin arkasına geçiyorum ve güvenlik görevlisi orada durmuş beni bekliyor. Kollarımı tutuyor ve Westin onun ellerini bu şekilde üzerimde gördüğünde neler olacağını düşünmek beni dehşete düşürüyor.

Şiddetli bir koruyucu tarafı olduğunu ve bunun iyi bitmeyeceğini şimdiden söyleyebilirim. Şimdiden bana kafayı takmış durumda ve biraz da sahiplenici. Bu hoşuma gitmesi kötü mü?

Neyse ki Gabriel, Westin'den önce gelir.

"Bırak onu," diye bağılıyor. "O benimle."

Güvenlik görevlisi isteksizce gitmesine izin verir ve bir saniye sonra Westin gelir.

"Siz ikiniz ne halt ediyorsunuz?" Gabriel bize tısladı.

Westin'in elini tutarken "Bir randevumuz var," diyorum. "İyi bir randevu. Sakıncası yoksa bu konuyu yarın konuşuruz."

Onu kendimden uzaklaştırdım ve çıkışa doğru koşturmayı başladım. Limuzinimize yetişmek için ana salondan geçip otoparka doğru kaçıyoruz.

"Nereye gidiyoruz?" Westin şaşkınlıkla beni izleyerek soruyor.

"Sizin eve dönüyoruz Bay Forward," diyorum dudaklarımı yalayarak. "Söz verdiğiniz tüm o şeyleri yapmak için."

Kravatını tutup onu limuzine çekerken dudaklarından aç bir inilti kaçıyor.

YEDİNCİ BÖLÜM

Westin

ÖZELİME DOĞRU ACELE EDERKEN ELLERİMİ BU KIZDAN ZOR UZAK TUTUYORUM.
Asansör sadece bir kata çıkıyor. Çatı katındaki süitime.

"İyi geceler Bay Cline," diyor kapıcı, ben kolumu Victoria'nın omuzlarına atmış yürürken. Gözlerini akıllıca kızımdan uzak tutuyor, hızla arkasını dönmeden önce kibarca başını sallıyor. İyi adammış. Noel ikramiyelerini dağıtırken bunu hatırlamam gerekecek.

"Asansörde kamera var mı?"

Adam başını sallar. "Özel asansörünüzde olmaz," diye kibarca cevap verir.

Ona başımla teşekkür ediyorum ve kız arkadaşım ile birlikte oraya gidiyorum.

Kartımı tuş takımına okuturken bana sırtlıyor.

"Neden kamera yok?" diye duvara yaslanmış, şehvet ve heyecandan sarhoş olmuş bir halde. "Orada ne planlıyorsun?"

"Zirveye giden uzun bir yol var," diyorum, ağzına bakarken inlememi tutuyorum. "Planladığım bir sürü eğlenceli şey var."

Gözlerim boynundan aşağıya, oynamak için sabırsızlandığım büyük, sulu göğüslerine doğru iniyor. O altın rengi elbisenin içinde çok kısıtlanmış görünüyorlar. Sütyenini çıkarırken serbest kalmalarını ve sallanmalarını görmek için sabırsızlanıyorum.

Kapılar bir ding sesiyle açılıyor ve içeri girerken bana baştan çıkarıcı bir bakış atıyor, kalçalarını sallayarak beni çılgına çeviriyor.

Aletim şimdiden sertleşti. Limuzinde birbirimizin üzerindeyken sertleşmişti. Bütün gece sertti.

Victoria sırtını asansörün duvarına yaslıyor ve ben ona katılmak için içeri girdiğimde bana yoğun ve aç bir bakışla bakıyor.

"Dur bakalım kovboy," diyerek elini kaldırıyor ve beni olduğum yerde durduruyor. "Planları olan tek kişi sen değilsin."

O tatlı dudaklarını yalarken asansör benim katıma çıkmaya başlıyor.

"Planlarınız arasında seksi vücudunuzun o elbisenin içinden kayması da olsa iyi olur, yoksa başımız belaya girecek."

"Öyle," diyor acil durum düğmesine basıp asansörü katlar arasında durdururken. "Eninde sonunda."

Güzel yüzünde çekici bir sırıtışla önümde dizlerinin üzerine çöktüğünde "*Oh kahretsın*," diye inliyorum. Şimdiden ağır ağır nefes alıyor, bu da o büyük göğüsleri büyüleyici bir ritimle yukarı ve aşağı hareket ettiriyor. Göğüs dekoltesini mükemmel bir şekilde görebiliyorum ve bu da sikimi o kadar sertleştiriyor ki ağrıyor.

Minik elleri kemerimi kavrarken, "Balo salonunda benim tadıma baktın," diyor. "Şimdi seni tatma sırası bende."

"o küçük güzel ağzına sokmamı ister misin?"

Deri kemeri tokasından çekip çıkarırken başını aşağı yukarı sallıyor.

"ıslat, tatlı şey. Ama umarım içmek için büyük bir döl yüküne hazırsındır."

Kemerimi açıp düğmesini çözerken gözleri ereksiyonumun sert hatlarına takılıyor. "Hazırım," diyor dudaklarını yalayarak. "Seni dilimin üzerinde hissetmek istiyorum."

Pantolonumun fermuarını yavaşça açıp ayaklarıma kadar indirirken gözlerim ona kilitlenmiş durumda. Bu çok ateşli. Gözlerini kırpmadan kocaman sikimin dış hatlarına bakarken ellerim sımsıkı kenetlenmiş durumda. Siyah boxer külotumun kumaşını yırtmaya çalışıyor, dışarı fırlamaya ve onun yumuşak küçük ağzına sahip olmaya hazır.

"Planını beğendim," diyorum taşaklarımın dölle dolduğunu hissederken.

Düz avuçlarını gömleğimin altından geçirip sert karın kaslarımdan yukarı doğru kaydırıyor, gözlerini aletimden ayırmıyor. "Ben de."

Eli tekrar aşağı indiğinde, boxer külotumun bel bandını kavırıyor ve aşağı çekerek sikimi serbest bırakıyor. Sert, uzun ve ıslanmaya hazır bir şekilde dışarı fırladığında nefesi kesiliyor.

"Bütün sikler bu kadar büyük mü?" diye soruyor yutkunarak, huşu içinde bakarken. O kadar doluyum ki, patlamak üzere olan bir gayzer gibi kafamdan pre-cum sızdırıyorum.

"Bu ilk gördüğün mü?"

Bu konuyu açmak istemedim. Şimdi olmaz. Onun başka bir adamla birlikte olduğunu bilmek beni öldürürdü. Geceyi onun güzel vücuduna sahip çıkarak mı geçirsem yoksa onu bulmak ve sadece benim gözlerim için yaratılmış olanı görmesi için gözlerini almak üzere buradan mı çıksam diye ikilemde kalırdım.

Gözleri benimkilerle buluştuğunda "Şahsen ilk" diyor. Bana utanılacak bir şeymiş gibi bakarken gözlerindeki güvenin bir kısmı kayboldu. "Ben bakireyim, Westin. Daha önce hiç böyle bir şey yapmadım."

Elimi çilek sarısı saçlarına daldırıp başının arkasını usulca kavrarken, "Şimdiye kadar bu konuda doğuştan yeteneklisin," diyorum. "Şimdi kalbim durmadan önce elini şaftımın etrafına sar."

Dikkatini tekrar ona veriyor ve zonklayan sikimi minik eline alıp okşamaya başladığında gördüklerime doyamıyorum.

O mükemmel. Tamamen mükemmel.

O koca memeler her zamankinden daha fazla inip kalkıyor ve artık kendime engel olamıyorum. Onları görmem lazım.

"Elbiseni aşağı çek, tatlı şey," diye emrediyorum derin bir sesle. "O memeleri görmem gerek."

Aletimi bırakıp fermuarını açmak için hızla arkasına uzandığında inliyorum. Altın sırmalı elbisesi aşağı yuvarlanıyor ve şimdiye kadar yapılmış en kusursuz göğüsleri ortaya çıkıyor. Büyük ve yuvarlak, pembe meme uçları elmas gibi sert.

Sikimi bir kez daha ellerinin arasına alıp öne doğru eğilirken gözlerimi onlardan alamıyorum.

"Ah, Victoria," diye inliyorum dilinin yanan şaftımın üzerinde kaydığını hissederken. Çok yumuşak ve pürüzsüz. Bu hayatımın en güzel anı.

"Şimdi dudaklarını aç ve o siki oraya sok," diye emrediyorum. "Gidebileceği kadar derine."

Dibinden sıkıyor ve şişmiş başımı içine alıyor, dili dışarı sızan her damla spermi toplarken inliyor.

Asansörün içi erotik bir sıcaklıkla doludur. Nefes almak çok zor. Bir daha asla bu muhteşem anı düşünmeden binmeyeceğim.

Dudaklarını şaftımın etrafına sıkıca sarıyor ve her anını izleyebilmek için saçlarını geriye çekiyorum.

Kızımın ağzını sikimde aşağı yukarı hareket ettirmesini izlemek kadar seksi bir şey görmemiştim. Büyük memeleri sallanıyor ve ağzını aletim boyunca her sürdüğünde ileri geri sallanıyor.

Birdenbire dahili telefon açıldı. "*Orada iyi misiniz Bay Cline?*"

Yumruğumu düğmeye vuruyorum. "Bizi rahat bırak!" Hırlıyorum.

Tekrar tıklamıyor. Noel ikramiyesini tekrar düşünmem gerekebilir.

Victoria sikimle ilgilenmeyi hiç bırakmıyor. Şimdi gerçekten içine girdi, başını ileri geri sallarken inliyor ve nefes nefese kalıyor, her santimimi ıslatıyor.

Sıktığı dudakları aşağı yukarı kayıyor ve boştaki eliyle taşaklarımla oynamaya başlıyor.

"O dölün bir kısmını senin küçük, daracık bakire amcığın için saklamalıyız."

İnliyor ve daha hızlı hareket etmeye başlıyor, ben ateşli bir sahiplenici bakışla izlerken göğüslerini kavırıyor.

"Bakire rahmini *döllemeye* yetecek kadar istiyorum," diye uyarıyorum onu. "Seninle ilişim bittiğinde taze ve olgun rahmin dölleriimde boğulacak."

"Aletin çok *iyi*," diye soluk soluğa beni dışarı çekip mastürbasyon yapmaya başlıyor. Elinin ağrıyan şaftımda yukarı ve aşağı hareket etmesini izlerken nefes nefese kalıyor.

"Arkana yaslan," diyorum saçlarını avuçlarımla kavrarken. "Avuçlarını arkanda yere koy, bebeğim."

Dediğimi yapıyor ve koca memelerini havaya kaldırıyor. akan tükürükle parlıyorlardı.

"Mükemmel," diyorum sikimi göğsüne vururken. Dolgun göğüslerini kavrayıp birbirine sıkıştırırken aşağıya bakıyor ve sikimi etinin içinde yutuyor.

"Bütün gece bunu yapmak istiyordum," diyorum, o nefesi boğazında düğümlenmiş bir halde izlerken ben aşağı yukarı itmeye, memelerini sikmeye başlıyorum.

Kalçalarımı yukarı aşağı pompalarken başparmaklarımı sert meme uçlarının üzerinde , beni kapladığı ıslaklığın, hala içimden sızan pre-cum ile birlikte bir su kaydırağı kadar kaygan hale gelmesine izin veriyorum.

"*Evet*," diye nefesini tutuyor, dekoltesinden her çıktığında başımı yalıyor. "Üstüme boşal. *Lütfen*. Göğüslerimin her yerinde hissetmek istiyorum."

Tatlı dudaklarından dökülen o kirli sözcüklerin sesi taşaklarımı sıkılaştırmaya yetiyor. Boşalacağım. Artık durdurmanın bir yolu yok...

Göğüslerini o kadar sert sıkıyorum ki, aşağı yukarı iterken inliyor ve güzel göğüslerinin beni kaldırmasına izin veriyorum. Eli bacaklarının arasına dalıyor ve ikimiz de kenara yaklaşırken çılgınca klitorisini ovmaya başlıyor.

Geldiğini hissettiğimde dişlerim kenetlendi. Son bir hamleye kadar gerginlik artıyor ve artıyor ve ben *sertçe* boşalıyorum.

O çığlık atıp benimle birlikte boşalırken sikimden sıcak dölleri fışkırıyor. Göğsünü, çenesini, boynunu, göğüslerini kaplıyorum. Tohumlarım her yerde. O da benimle kaplandı.

Seksi kızım daha ben işimi bitirmeden parmaklarıyla göğsüne boşaltıp emmeye başlıyor. Son döl dalgası dışarı fırlayıp çenesine indiğinde çığlık atıyor.

Parmağım sarkıyor ve aptalca görünüyordu, ben de parmağımı ondan aldım. Sahiplenici bir hırıltıyla bileğimi tutuyor ve sonra parmağımı ağzına sokuyor. Dilinin tenimin üzerinde kaydığını hissediyorum, hiçbirini ziyan etmek istemiyorum.

Fındık rengi gözleri parlıyor ve sanki daha fazlasına hazırmış gibi bana bakıyor.

Nefesimizi tuttuktan sonra bir mendil ona uzattım. Mendili almadı.

"Hayır," diyor göğüslerindeki tohumlarıma bakarken. "Seni üzerimde hissetmek hoşuma gidiyor."

Asansör düğmesine basıp tekrar çalıştırdım.

"Bu oldukça iyi bir plandı," diyorum sırtarak, kalkmasına yardım ederken. Sikimi okşamaya başlarken bana baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsüyor, tekrar sertleşiyor. "Bakalım şimdi ne planlıyorsun. Rahmimi ıslah etmekle ilgili bir şeyler hatırlıyor gibiyim... Kulağa ilginç geliyor."

Aşık oldum. Takıntılıyım.

Göğüslerini saklamıyor ya da elbisesini geri çekmiyor. Kendini bana karşı açıkta tutuyor, kendini benimle örtüyor.

Bu kızı sonsuza dek el üstünde tutacağım.

Ama bu yarın başlıyor.

Şimdi, onu kirleteceğim.

BÖLÜM SEKİZİNCİ

Westin

ASANSÖR ÇATI KATIMIN LOBISINE AÇILIYOR. VICTORIA'NIN ve onu yatak odasına götürdü.

"Yatağa," diye homurdanıyorum, kıyafetlerimi, kravatımı, ceketimi, ayakkabılarımı çıkarmaya başlarken. Hepsi odanın içinde uçuşuyor.

Işıklar kapalı ama tavandan tabana pencerelerden muhteşem şehir manzarası, parlak ışıklar ve ayın parıltısı, Victoria'nın elbisesini çıkarıp yorganımın üzerine uzanırkenki inanılmaz vücudunu aydınlatmaya yetiyor.

"Şimdi benden çekinme tatlı kız," diyorum gömleğimi yırtıp açarken, uçuşan düğmeleri umursamadan. "Bacaklarını aç ve bana o güzel bakire amını bir kez daha göster."

Ben yatağın tabanından izlerken bir an tereddüt ediyor ama sonra bacaklarını açıp her yerini gösteriyor.

"Kahretsin," diye fısıldıyorum ellerimin titremeye başladığını hissederken. Sertçe yutkunuyorum, o tatlı pembe dudaklara ilk nüfuz edenin ben olacağımı biliyorum. Onun derinliklerine ilk boşalan ben olacağım. Onun olgun rahmine ilk sahip çıkan ben olacağım.

Aramızda *hiçbir* şey olmayacak. Prezervatif yok, doğum kontrolü yok, hiçbir şey yok.

Bunu sadece eğlence için yapmıyorum. Bunu onu çiftleştirmek için yapıyorum. Rahmini tohumlarımla doldurmak için. Onu en doğal ve zamansız şekilde benim yapmak için.

En mahrem bölgesine kilitlenmiş harareti gözlerimden utandığı için bacakları kapanmaya başlıyor ve ona bacaklarını açık tutmasını söylerken ses tonumu tutmam gerekiyor. Ona karşı nazik, yumuşak ve sevgi dolu olmayı unutmamalıyım ama hayvani yanım kontrolü ele geçirmeye çalışırken bu çok zor. Üremeye ihtiyaç duyan ilkel yanım kontrolü elinde tutuyor ve medeni yanımın kaydığını hissedebiliyorum.

Bu sefer bacaklarını daha geniş açıyor ve sabırsızlıkla kıyafetlerimin geri kalanını çıkarmamı izlerken büyük kalçaları yatakta hareket etmeye başlıyor.

"Amına saatlerce bakabilirim," diyorum ona, her ayrıntısını beynime kazırken -yumuşak sarı bukleler, bir gül kadar pembe ıslak dudaklar, beni beklerken berrak sıvı damlatan sıkı kıvrım.

Çoraplarımı odanın diğer ucuna fırlatıyorum, boxer külotumu çekip çıkarıyorum ve sonra benim olanı almak için yatağa tırmanıyorum.

Ben üzerine tırmanıp sikimi ıslak tümseğinin üzerine bıraktığımda dudaklarından gelen tek ses kısa ve hızlı nefes alışverişleriydi.

Kendimi onun üzerinde tutup heyecanlı gözlerine bakarken büyük kollarım bükülüyor. Yatağın üzerine yayılmış saçları, iri fındık gözleri, dolgun kırmızı dudakları, duran sert pembe meme uçlarıyla muhteşem göğüsleri ile o kadar güzel ki.

İçimdeki ateşin şiddetle yandığını hissediyorum. Arzunun yakıcılığını, alev alev yanan ihtiyacı, için için yanan şehveti.

Onu ağzından sertçe öpüyorum, bir kez daha tadına bakıyorum. Sert horozumu ıslak bakire amına bastırıp kalçalarımı öğütürken sırtı kemerli. Bu ikimizi de boşaltacak kadar iyi hissettiriyor, ama onun taze olgun amcığı için planladığım şey bu değil.

"Buna dokunacak ilk erkek olduğuma emin misin?" Elimle amını kavrayıp bir parmağımın ucunu dar deliğine sokarken soruyorum.

Gözleri kapanırken inliyor.

Bana yalan söylemediğini biliyorum, sadece tekrar duymak istiyorum. Onun bacaklarının arasına giren tek ben olduğumu duymak hoşuma gidiyor.

Parmağımı biraz daha derine bastırduğımda "Sadece sen," diye nefes nefese kalıyor. "Orada eli olan tek kişi sensin."

Parmağımı deliğinden çıkarıp klitorisine doğru kaydırırken bir inilti çıkardım. İnanılmaz derecede sıkı. Yalan söylemesinin imkanı yok. Bu amcığa hiç dokunulmamış. Mükemmel durumda ve benim girmem için hazır.

"Canavar için hazır mısın?" Klitorisini sıkı daireler çizerek ovarken homurdanıyorum. "Benim büyük horozumu mu istiyorsun?"

Başını aşağı yukarı sallıyor, gözlerini şehvet bulutları kaplıyor. O kadar hazır ki konuşamıyor bile. O seksi ayırık dudaklarından sadece küçük bir inilti süzülüyor.

"Ilık kreman parmaklarımı kaplıyor, tatlı kız. Hazır olduğunu biliyorum. Bunu istediğini biliyorum."

"O zaman onu bana ver," diye yalvarıyor. "*Lütfen.*"

Elimi ondan çekip zonklayan sikimi tuttuğumda sinirli bir inilti çıkarıyor. Asansörde her yerine boşaldım ama taşaklarımın yeniden dolup rahmine boşalmaya hazırlanırken sızladığını şimdiden hissedebiliyorum.

Başımı ıslak yarığına doğru sürüklerken, "Sikimi çiğ çiğ yiyorsun Victoria," diyorum. "bir şey olmayacak, anladın mı?"

"*Evet,*" diye sızlanıyor. "Lütfen sok şunu Westin. Artık dayanamıyorum."

Onunla yeterince dalga geçtim. Buna en az benim kadar ihtiyacı var.

Sırtını kamburlaştırıyor ve şişmiş başımı amının dudaklarından kirazına doğru kaydırırken haykırıyor. Bir sırtıtışla onu itiyorum, kırıyorum, yırtıyorum, sonsuza dek sahipleniyorum.

"*Siktir!*" diye bağırıyor gözlerini sıkıp kapatırken. Tırnakları sırtıma batıyor ama umurumda değil. Tek hissettiğim, amının sıkı ve sıcak duvarlarının etrafımda kenetlenmesi, sıkması, ben sonuna kadar iterken kenetlenmesi.

Onu orada tutuyorum, bakire amcığının beni ezme şeklinden nefes alamıyorum. O kadar sıkı ki. Söyleyecek söz yok.

Bedenime alışmaya çalışırken gözleri yarı yarıya açıldı. Elleri trisepslerime gidiyor, onları kavlıyor ve bana bakıyor, ağzı açık, hızlı ve keskin nefesler alıyor.

"Erkeğinin sikini içinde hissetmek nasıl bir duygu?" Derin, gırtlaktan gelen bir sesle soruyorum.

"Çok iyi, Westin," diyor enseme tutarken. "Çok iyi..." Eğildi ve dilini ağzımın içine soktu.

Biz öpüşürken onun büyük göğsünü kavrayıp masaj yapıyorum. Umarım bu onu benimle dolu olmanın acısından uzaklaştırıyordur.

Sonunda kalçalarını gıcırdatmaya başladı ve ona binmem için hazır olduğunu anladım.

Ağzını geri çekip yatağa uzanıyor ve hayatımda gördüğüm en seksi bakışla bana bakıyor; yanakları kızarmış, çenesi havada, gözleri ihtiyaçtan kamaşmış. Keşke şu anda ne kadar güzel olduğunun fotoğrafını çekebilseydim ama gerçekten gerek yok. Bunu hayatımızın geri kalanında günde birkaç kez yapacağız.

"Hazır mısın?" Geri kaymaya başlarken .

Hâlâ döllerimle kaplı, kabarık göğüslerine bakarken başını sallıyor.

Bunun olduğuna hâlâ inanamıyorum. Gerçeküstü bir his. Dilemeye cesaret edemediğiniz bir rüyanın sonunda gerçekleşmesi gibi. için fazla açgözlü, düşünmek için bile fazla bencilce olan bir rüya - bu kadar inanılmaz bir kızı hak ettiğimi nasıl düşünebilirdim ki?

Eğilip boynunu kulak memesine kadar öpüyorum ve yavaşça dışarı kayıyorum, amının her santiminin çiğ horozumu okşadığını hissediyorum.

Kulak memesini ağzıma alırken ucunu içeride tutuyorum, derinlemesine sokmadan önce hafifçe dişliyorum.

"Oh evet!" diye haykırıyor ben sikimi kabzasına kadar sokarken. Çok sertti. Çok hızlı.

Ona bu şekilde sokulduğum için kendimden nefret ediyorum ama kendimi kontrol etmek çok zor. Narin için tatlı ve nazik, yumuşak ve yavaş olmak istiyorum ama sanırım yeterince güçlü değilim.

"Sorun nedir?" diye soruyor, yanağımı okşayarak.

İstirabım yüzümden okunuyor olmalı. Beni zaten çok iyi tanıyor.
"İçin çok çabalıyorum," diyorum ona. "Kendimi kontrol etmeye çalışıyorum ama seni istiyorum."

"Bana sahipsin," diye fısıldıyor dudaklarıma. "Ne yapman gerekiyorsa yap ve beni senin yap. Kontrolü kaybet, bebeğim. Bununla başa çıkabilirim."

"Seni seviyorum," diye kaçırdım.

Gözleri biraz açılıyor ve ne söylediğimi fark ettiğimde nefesimi içime çekiyorum.

"Kendimi kontrol etmek konusunda ne demek istediğimi anladın mı?"

Elleri kollarımda aşağı yukarı hareket ederken, "Ben de seni seviyorum Westin," diyor. Sikim hâlâ onun içinde sıkışmış durumda ve sikimin etrafında kenetlenmiş durumda. Onu gerdikçe zonkladığını ve titreştiğini hissedebiliyorum. "Beni ne kadar sevdiğini göster bana. Senin kızın olmanın ne demek olduğunu amıma göster."

"," diye fısıldıyorum kalçalarımı dışarı çıkarırken, zaten kontrolü kaybediyorum.

Hızlı ve sert bir tempoyla girip çıkmaya başladım. Sızlanıp inliyor ama gözleriyle beni teşvik ediyor.

"*Evet*," diye inliyor. "*Sikeyim evet...*"

Bacağını tutup yukarı kaldırıyorum, böylece kalçalarımın her acımasız hareketiyle daha derine inebiliyorum. Amının her santimini sahipleniyorum, her tarafıma boşalması için heyecanlanıyorum.

Bir noktada aletim kayıyor ve ikimiz de çaresiz bir çığlık atıyoruz.

"Arkanı dön," diyorum sikimdeki kızarıklığa bakarken. Onun bekaretiyle kaplıyım. Benimki onun üzerinde olduğu onun izi de benim üzerimde.

Kendi başına yapmasını beklemeden kalçasını tuttum ve onu yatağa yatırdım.

Bacaklarını kapatıyorum ve sikimi tekrar ait olduğu sıcak amına sokuyorum.

"Oh, çok *derinsin*," diye inliyor, bu pozisyonda beni daha da fazla hissediyor.

Elimi altına sokup boğazını tutuyorum, büyük sulu göğüsleri bükülmüş ön koluma bastırırken onu biraz boğuyorum.

Bu sefer kontrolüm gitti. Ona sert ve derin bir şekilde sokmaya başladığımda acımasızım. Leğen kemiğim her hamlede onun yumuşak kık yanaklarına çarpıyor. Yatak başlığı duvara çarpmaya başladı, daha sert ve daha sert.

Çıgıllıkları daha yüksek, daha çılgınca, daha kontrolden çıkmış hale gelirken amının etrafımda sıkılaştığını hissediyorum.

"*Tanrım,*" diye tıslıyorum sıkılmış dişlerimin arasından, sikimin üzerine patlayıp her tarafıma boşalırken. İç duvarlarının kasıldığını ve hissediyorum, adımı haykırırken döllerimi sağlamaya çalışıyor.

Boynundaki tutuşumu sıkılaştırıyorum, derinlemesine iterken ve orada tutarken alfa erkeğinin kontrolde olduğunu bilmesini sağlıyorum. Orgazm onu tüketirken bacakları titriyor.

Sikimi derine sokuyorum, bakir amının ilk kez bir siki üzerine boşalması hissinin tadını çıkarıyorum.

Planım, devam edebilmemiz için kendimi orada tutarak güç vermek, ama bu çok iyi hissettiriyor. Onun küçük sızlanmaları bardağı taşıran son damla oldu. Beni uçurumun kenarına itiyorlar.

Son bir kez daha sokup , sikimi rahmine olabildiğince yaklaştırdım ve sonra bir kükremeye bıraktım.

Yoğunluk beni sersemletiyor. Beni derinden sarsıyor. Tohumumun her damlasını onun olgunlaşmış bekleyen rahmine aktarırken çaresizce ona tutunuyorum.

Tam taşaklarımın boşaldığını düşündüğüm anda, içimden bir döl daha fışkırıyor ve onun bakir amının duvarlarını kaplıyor.

Kendimi daha fazla tutamadığımda yatağa düşüyorum ve onu kucağıma çekiyorum. Göz kapaklarım çok ağır, ama bir an bile kaçırmak istemiyorum.

Onun nefis kokusunu içime çekerken, teninin yumuşaklığına değer verirken ve göğsümde büyüyen ve yaşadığım sürece asla kaybolmayacak ılık aşk hissine verirken onları açık tutmak için mücadele ediyorum.

Ama çok geçmeden ikimiz de mutlu, tatmin olmuş ve tamamen aşık bir şekilde uykuya dalıyoruz.

BÖLÜM DOKUZ

Victoria

İKİMİZ DE YENİ FILİZLENEN AŞKIMIZIN TADINI ÇIKARMAK İÇİN HASTA OLDUĞUMUZU
SÖYLEDİK.

Üç günlük bir hafta sonu boyunca. Westin ile yatağa uzanmak, dışarıdan yemek sipariş etmek ve onu mümkün olan her şekilde ve pozisyonda içimde hissetmekten daha çok istediğim şey yok.

Dün gece *inanılmazdı*.

Herkesin neden sekse bu kadar takıntılı olduğunu hiç anlamamıştım ama şimdi anlıyorum. *Gerçekten* anlıyorum.

Tek düşünebildiğim bu. Evime dönerken kendimi sürekli Westin'in pantolonundaki şişkinliğe bakarken yakalıyor, bacağını okşamaya başlarsam sertleşip uzayıp uzamayacağını merak ediyordum. Asansörde bile acil durdurma düğmesine basmak için yoğun bir dürtü duydum, böylece katlar arasında hızlı bir sevişme yapabiliydik. Kamera beni durdurdu, biz de onun yerine öpüşmeye başladık.

Beynimi ele geçirdi. Bedenimi ele geçirdi. Her saniye onu arzuluyorum.

Daireme giriyoruz ve ben daha kapıyı kapatmadan üzerime atlıyor, boynumu öpüyor ve gezinen elleriyle beni yokluyor.

Üç günlük seks maratonumuzda bana yetecek birkaç kıyafet ve tuvalet malzemesi almaya geldim. Kıyafet giyeceğimden değil.

Kapı gürültüyle çalındığında gömleğim yerdeydi ve göğüslerim dışarıdaydı.

"Git başımdan!" Westin bir sert meme ucunu emmekten diğerine geçerken bağıyor.

Kahretsin... Onun ateşli ağzı üzerimdeyken doğru düzgün düşünemiyorum bile. Zihnim bulanık ve cinsel düşüncelerle dolup taşıyor.

Yirmi yedi yıldır bakireyim ve Westin'le geçirdiğim bir gece içimdeki cinsel Kraken'i uyandırdı.

"Aç kapıyı, Vicky!" diye bağıyor kapının diğer tarafından boğuk bir ses.

Westin başını erkeksi sese doğru çevirir. "Kim o?"

Tekrar sahiplenici canavar moduna geçmeden önce gömleğimi tutup geri çekiyorum. "Kardeşim," diyorum göğüslerimi sütyenimin içine sokarken.

Derin bir nefes , saçlarımı düzeltiyorum ve kapıyı açıyorum.

"Evet?"

Gabriel hışımla yanımdan geçiyor ama Westin'i dairemde görünce şok içinde başını geriye atıyor. Çabucak toparlandı ve ona başını salladı.

"Hey, Westin."

"Gabriel."

"Siz ikiniz dün geceki şovumda ne tür bir numara yapmaya çalışıyordunuz?" diye soruyor sesine keskin bir ton katarak.

"Bunun için üzgünüm," diyorum ona. "Gerçekten üzgünüm. Bir kazaydı."

"Piste dalmaya kaza mı diyorsun? Ne , Vicky?!"

"Güvenlik kaçmaya çalışıyorduk." Yüzü

şaşkınlıkla buruştu. "Ne?"

"Bunun bir önemi yok. Önemli olan bunun bir kaza olması."

"Şovumu mahvettin! Eleştirmenler nefret etti ve hepsi senin suçundu."

"Oha!" Elimi söyledim. "Şovunu mahvetmedik.
Bunu yapmak için bizim yardımımıza ihtiyacın olmadığını
hepimiz biliyoruz." "Bu da ne demek oluyor?"

"O kıyafetler çok saçmaydı!" Ses tonumun yükseldiğini
hissedebiliyorum. Kendime sakladığım her şey içimden fışkırmaya
başlıyor. "O canavar için seksen milyon mu? Benimle dalga mı
geçiyorsun, Gabriel?"

"O bir yatırımdı!" diye karşılık verdi. "Para kazanması gerekiyordu!"

"Peki bu seksen milyon doların ne kadarını geri kazandınız?
'Avrupa'nın en büyük tasarımcı kıyafetleri alıcısının' verdiği sipariş ne
kadar büyüktü?"

Bana bakarken sessizleşti.

"Sıfır mıydı?"

Yüzünden bir utanç ifadesi geçerken gözlerini kaçırıyor. "Hiç
kıyafet sattın mı?"

Cevap vermiyor.

"Oh, Gabriel," diyorum usulca. "Biliyorsun, babam senin yönetimi
devralmana izin verirken aklında bu yoktu."

Bir elini saçlarında gezdiriyor ve derin bir iç çekiyor. "Biliyorum.
Sadece kendime ait bir şeyim olsun istedim... onun gibi başarılı olmak."

Westin sessizce geri çekildi ve bize biraz mahremiyet verdi. Bunun
için ona daha sonra teşekkür etmeyi unutmamalıyım.

Çenesini göğsüne indirirken "Ben bir başarısızım," diyor. Bana
bakamıyor bile. "Her şey büyük, devasa bir başarısızlıktı. Babamın
hayatını tehlikeye . Çalışanlarımızı hayal kırıklığına uğrattım. Seni
hayal kırıklığına uğrattım. En çok acı veren de bu."

Kardeşim gözlerimin önünde parçalanıyor. Kollarımı ona
doluyorum ve parçalanmaya başladığında onu kucaklamak için
kendime çekiyorum.

"Babam seni sorumlu yapmalıydı," diyor çatlak bir sesle. "Bu onun
tek hatasıydı."

"Şirket ölmedi," diyorum sırtını sıvazlarken. "Hâlâ bazı
müşterilerimiz var ve diğerlerini geri almaya çalışabiliriz. Bu konuda
birlikte çalışmalıyız. Giyim işini ve kontrol dışı harcamaları bir kenara
bırakın ve temel konulara geri dönün. Temeller üzerine inşa etmeliyiz.

Babamın bize bıraktığı bu evi yakıp külleri üzerinde yeni bir ev kurmak yerine."

"Gördün mü?" diyor sonunda bana bakarken. "Sen bu işte daha iyisin. Babamın işi devralması için yetiştirmesi gereken kişi sensin."

"Ayy," diyorum kalbim göğsümde kabarıken. Ağabeyim benim hakkımda güzel bir şey söylemeyeli uzun zaman olmuştu. "kavga etmemizden nefret ediyorum. Ağabeyimi geri istiyorum."

Bu sefer bana sarıldı ve üzgün olduğunu söyledi. "Babamın gurur duyacağı bir adam olmaya çalışıyordum ama her şeyi berbat ettim. Onu çok özlüyorum. Onsuz kendimi kaybolmuş hissediyorum."

"Ben de öyle. Onu ben de özlüyorum ama hâlâ birbirimize yaslanabiliyoruz.

Artık kavga etmeyelim."

Gözyaşları akarken birbirimize sarılıyoruz ve henüz böyle bir an yaşamadığımızı fark ediyorum. Babamızın vefatının yasını birlikte tuttuğumuz bir an.

Güzel bir his ve kendimi ona uzun zamandır olmadığım kadar yakın hissediyorum. Belki de dokuz yaşındayken kafamın arkasına kartopu attıktan sonra Alex Sullivan'ın suratına yumruk attığından beri. Ağabeyime kavuşmak çok güzel.

"CEO'luktan istifa ediyorum," diyor sert bir baş hareketiyle. "Bu babamın gurur duyacağı bir karar. O bize her zaman sınırlarımızı bilmeyi öğretti."

"Kimi terfi ettirmeliyiz?" Zihnimde iş başındaki yöneticileri gözden geçirerek soruyorum.

"Sen," diyor. "Sende her şey var, Vicky. Güç, zekâ, azim. Senden harika bir lider olur. Babamın gurur bir lider."

Ve böylece kâbusum sona erdi ve şirketimizde yeni bir sayfa açıldı.

ONUNCU BÖLÜM

Victoria

"BURADA OLMAMIN SORUN OLMADIĞINDAN EMİN MİSİN?" ASANSÖR GELDİĞİNDE
SORUYORUM.

en üst katta.

Westin bana deliymişim gibi bakarak "Elbette," diye cevap veriyor.
"Artık ailedensin."

"Henüz aileden değilim."

Yüzünde sevdiğim o seksi sırıtış ve gözlerinde bilmiş bir bakış
var. "Yakında olacaksın. Bundan emin olabilirsin."

Kapılar açılıp Cline Corp'un en üst katına çıktığımızda
yanaklarımın kızardığını hissedebiliyorum. Benimle böyle
konuşmasına bayılıyorum.

Bu adamla geçen ay kesinlikle mükemmeldi ve tek istediğim
bunun sürmesi. Artık tamamen içindeyim - kalp, zihin, beden ve ruh
-Ve eğer kesinlikle yıkılacağımı biliyorum.

Sürekli geleceğini ima ettiği yüzüğü sabırsızlıkla bekliyorum,
ama sıcak metal parmağıma dolanana kadar tüm bunlar hakkında
kendimi tamamen güvende hissetmeyeceğim. Gerçek olamayacak
kadar iyi hissettiriyor.

Perşembe akşamı ve Westin'in kardeşleriyle birlikte haftalık bir
geleneği var; evlerinin konferans salonunda bir aile yemeği yemek.

iş. Babası bu işe onlar çocukken başlamış ve o öldükten sonra da geleneği sürdürmüşler.

Beni ilk kez davet ediyor, bu yüzden ilişkimizde büyük bir adım gibi hissediyorum. İyi bir izlenim bırakmak istiyorum, bu yüzden koridorda yürürken elimi tuttuğunda gerçekten gerginim.

"Heybetli değilim, değil mi?" Karnımda kelekler uçuşmaya başlarken soruyorum.

Duruyor ve her zaman ruhumun derinliklerine bakıyormuş gibi hissettiren o sert kara gözleriyle bana dönüyor.

"Sen artık benim bir parçamsın," diyor iki elimi de hiç bırakmayacakmış gibi kavrarken. "Sen benim ruhumun bir parçasısın. Sen benim diğer yarısın, anlıyor musun?"

Onun güzel gözlerine bakarken başımı sallıyorum. Tabii ki anlıyorum. Son bir aydır ben de aynı şekilde hissediyordum. Beni evimden aldığından beri (bir aydır neredeyse hiç görmediğim ev). Sanki o benim bir uzantım, başka bir uzvum ya da kalbimin artık bedenimin dışında kalan parçası gibi hissediyorum.

"Kardeşlerimin de seni en az benim kadar seveceklerini . Belki kadar değil. Kimse bununla boy ölçüşemez."

Öne doğru eğilip beni usulca öperken gülümsüyorum. Bu adamın dudakları üzerimdeyken tüm endişelerim uçup gidiyor sanki. Kelekler kalıyor, ama artık farklı kelekler. İyi türden kelekler.

"Tamam," diyorum dudaklarımdaki leziz tadını yalarken. "Artık hazırım."

İçeri giriyoruz ve konferans masasında güreşen iki adamı gördüğümde nefesim kesiliyor. Eli ve Luke. Luke onun üstünde, Nolan telefonunda gezinirken kalın ön koluyla Eli'nin kafasını masaya bastırıyor, kavgayı bile izlemiyor.

"Bu kadar yeter!" Westin masadan benim için bir tekerlekli sandalye çekerken tersledi. "Bir hanımefendi var."

Üçü de gülümseyerek bana dönüyor. Ne hakkında kavga ettiklerini bilmiyorum ama ben oturur oturmaz her şeyi unutmuş görünüyorlar. Luke ayağa kalkıp takım elbisesini önce Eli'nin kafasını bir kez daha masaya vuruyor.

"Bunun için üzgünüm," diyor sırtarak. "Yarın Karayipler'e dönüyorum ve kardeşime düzgün bir veda ediyordum."

Eli onun yanındaki sandalyeye çökerken başını ovuşturuyor. "Video konferans aynı şey olmayacak," diyor kaşlarını çatarak. "Bir dizüstü bilgisayarla kavga etmeye alışabileceğimi sanmıyorum."

Masanın etrafına bakarken gülümsüyorum. Tüm bu kardeşçe sevgiyi seviyorum.

Gabriel ve ben bu adamlar gibi kavga etmiyoruz ama sevgimizi göstermek için kendi yöntemlerimiz var. Defilenin ertesi sabahından beri ilişkimiz çok daha iyi.

Şirketin yönetimini bana devretti ama ihtiyacım olan her konuda bana çok yardımcı oldu. Birlikte çalışıyoruz ve her zamankinden daha yakınız.

Patron olarak yaptığım ilk şey Bay Jones'un evine ev yapımı elmalı turta ile gitmek oldu ve onu tekrar müşteri olarak kazandık. Sanırım karısı benim tarafımdaydı ve onu bize geri döndürmeye yardımcı oldu. Annemle hep iyi arkadaş olmuşlardı.

"Onlara bir şans daha ver Walter," dedi ona pastadan fazladan büyük bir dilim keserken. "İşler sıkışırken babaları kaç kez toptan ödeme yapmana izin verdi?"

Bir ısırik alırken kaşlarını çattı ama sonunda pes etti ve bize bir şans daha verdi. Sanırım turtanın yardımı oldu.

Gabriel şirketin tüm moda kanadını kapatmayı kabul etti ve biz de bunu zarar olarak yazdık. Gabriel'in yaptığı tüm kıyafetleri aldık ve Afrika'daki sel mağdurlarına gönderdik.

"Bu zavallı insanlar yeterince şey yaşamadı mı?" Eli bunu öğrendiğinde sordu. "Her şeyin üstüne bir de gülünç görünmek zorunda mı kaldılar?"

Haklı ama o kıyafetleri bir daha görmek istemiyorum. Gittikleri için mutluyum.

Şirketi yeniden yapılandırdık ve temellerine geri döndük. Westin bu konuda bize yardımcı oluyor. İş dünyasıyla ilgili her konuda gerçek bir dahi ve ağzından çıkan sözler beni sürekli hayrete düşürüyor. Şirketinin bu kadar olmasına şaşmamalı. Bu işin arkasındaki beynin o olduğu çok açık.

"Fooodood nerede?" Nolan telefonuna bakarken sızlanıyor.

"Sana mesaj attı mı?" Eli inleyerek soruyor. "Hayır."

Brooke birkaç dakika sonra elinde birkaç pizza kutusuyla geliyor ve onları masaya fırlatıyor. Çocuklar hayvan gibi, her an yok olacaktı gibi pizzalara dalıyor ve parçalarını koparıyorlar.

"Ow," diyor Brooke . "Bu Frederica'dan pizza aldığım son seferdi. Bileğim beni öldürüyor!"

Westin bana büyük bir parça vejetaryen hazırladı.

O.

"Frederica's şehirdeki en iyisidir," diyor Eli bir ağız dolusu Yemek.

"Dünyanın en iyisi," diye düzeltiyor Luke.

Çantasını masaya fırlatıp sandalyeye yığılırken, "O zaman sen al," diyor. "Benim zarif küçük kız kardeş bileklerim var."

Luke başını sallıyor, bir parça ısırırken hiç anlayış göstermiyor.

"Yemeği sen getir. Bu bir gelenek."

Nolan başıyla onaylıyor. "Geleneği bozamazsın, Brooke."

"Bir dahaki sefere pizzayı Sparky's'ten alacağım." "Hayır!"

Hepsi aynı anda bağılıyor.

"Sparky's berbat!" Eli şikayet ediyor.

Nolan başıyla onaylıyor. "Karton yemek gibi."

"O pizzalarla dokuz blok yürümek zorunda kaldım!" Brooke, bu dört iri adama boyun eğmeyeceğini söylüyor. "Sparky's caddenin karşısında."

Yüzümde bir gülümsemeyle pizzamı yiyorum, coşkulu aile ortamını ve bu Westin'in yanımda olmasını seviyorum.

Geçtiğimiz yıl, yarışma programlarını izlerken tek yemek yemek çok yalnızlık vericiydi. Bu çok daha iyi.

"Bu Victoria'nın ilk Perşembe akşamı konferans yemeği," diye araya giriyor Westin. "Bir kez olsun mağara adamı gibi davranmasak nasıl olur?"

"İmkânsız," diyor Eli ağızı dolu bir şekilde. "Biz mağara adamıyız."

Westin başını sallıyor. "Oldukça farkındayım."

"Mağara adamlarını severim," diyorum sırtarak.

Luke masanın öbür ucundan bana beşlik çakıyor. "Onun bizden biri olduğunu biliyordum!"

Pizzayı yedikten sonra Westin elimi tutuyor ve kulağıma doğru eğiliyor. "Hadi yukarı çıkalım," diye fısıldıyor.

"en üst kat olduğunu sanıyordum," diye fısıldıyorum. "Hayır. Bir tane daha var."

Kendimizi affettiriyoruz ve ben asansöre doğru yöneliyorum, ama Westin beni merdivenlere açılan kapıya doğru çekiyor.

"Bu taraftan."

"Çatıda mı?" Metal merdivenlerden yukarı çıkmaya başladığımızda soruyorum.

Duruyor ve beni nazikçe duvara doğru itiyor. Beni o kadar büyük bir sevgi ve arzuyla öperken kalbim şimdiden çarpmaya başladı ki, solup gidecekmişim gibi hissediyorum.

Elleri kalçalarımı sıkıca kavıyor ve amım derin, sıcak bir zonklamayla karşılık veriyor. Tam kıyafetlerimi çıkaracağımı düşündüğüm anda ağzını benimkinden çekip merdivenlerden yukarı çıkmaya devam ediyor. Nefes nefese onu takip ediyorum.

Çatıya çıktığımızda yaz havası karıncalanan tenimi ısıtıyor. Manhattan'ın en yüksek gökdelenlerinden birinin en üst katındayız ve gece gökyüzü, parlayan dolunay ve göz kamaştırıcı yıldızlarla şimdiye kadar gördüğüm en parlak gökyüzü. Evrendeki tek iki insan olabilirdik ve bu benim için sorun olmazdı.

Geceleri ıslıl ıslıl olan şehrin manzarası muhteşem ama ben hiçbirine bakmıyorum.

Her yerde kırmızı güllerle dolu büyük vazolar gördüğümde kafam karışıyor. Binlercesi ve New York İtfaiyesi'nin buraya doğru yola çıkmasına yetecek kadar mum var.

İnanılmaz derecede romantik ve ne olacağını anladığımda kalbim küt küt atmaya başlıyor.

"Westin..." Kelimelerim tükeniyor. Söyleyecek kelime kalmadı.

"Victoria," diyor önümde dururken, mum ışığında her zamankinden daha güzel görünüyor. "Seni düğünde o muhteşem kırmızı elbisenin içinde gördüğüm ilk andan beri seni istediğimi biliyordum. O zaman kalbim sana aitti ve şimdi senin kalbini istiyorum. Tüm sonsuzluk için."

Önümde diz çökerken ellerim titremeye başlıyor.

"Aman Tanrım! Westin..."

"Victoria," diyor usulca, küçük mavi keçe bir kutu çıkarırken. "Benimle evlenir misin?"

Kutuyu açar ve kocaman bir elmas yüzük sunar.

Ona bakarken bayılacakmışım gibi hissediyorum. Birkaç saniyeliğine beden dışı bir deneyim yaşıyorum, bizi yukarıdan izliyorum - o siyah takım elbisesi içinde, gözlerinde o sevgi dolu, yalvaran bakışla ve ben gri elbisem içinde, şok olmuş ama kendinden geçmiş görünüyorum.

Keskin bir nefesle kendimi gerçekliğe geri çekmeyi başarıyorum ve başımı sallıyorum.

"Evet," diyorum gözyaşlarım yanaklarımdan süzölmeye başlarken. "Evet, seninle evleneceğim!"

Yüzüğü olabildiğince hızlı bir şekilde parmağıma takıyor ve sonra sıçrayıp beni kocaman kollarının arasına alıyor.

Yüzümü onun kaslı göğsüne gömüyorum ve mutluluk gözyaşlarımın akmasına izin veriyorum. Sonsuza kadar birlikte olacağız.

EPILOG

Westin

Üç ay sonra.

O KADAR SEVINÇLİYİM KI AKLIM DÜŞÜNEMEYECEK KADAR DAĞINIK.

Düz. Geçen yılın parçaları zihnimden geçiyor - her biri bir öncekinden daha iyi ve her biri gezegendeki en harika kızı içeren parçalar ve anlar.

Ayak parmaklarımı serin kumlara gömüyorum ve gözlerimi kapatıyorum, dalgaların kıyıdaki nazik turlarını, oturan sevdiğimiz tüm insanların fısıltılarıyla karıştırarak dinliyorum. Her şeyi içime çekmek istiyorum. Her duyguyu, her düşünceyi. Seksen yaşıma geldiğimde bu güne dönüp bakabilmek ve her inanılmaz ayrıntıyı hatırlayabilmek istiyorum.

Hafif bir müzik çalmaya başlıyor - New York'un en iyi yaylı çalgılar dördlüsü - ve güzel gelinimi bir an olsun görebilmek için gözlerimi açıyorum.

Hamptons sahilinde, kiraladığım devasa lüks bir sahil evinin önündeyiz. En azından Victoria kiraladığımı sanıyor. Bu gece onun için satın aldığımı söyleyeceğim. Gelinim için küçük bir düğün hediyesi.

Gabriel olarak yanımda. Üç erkek kardeşim arasında seçim yapamadım, bu yüzden herhangi bir incinmeyi önlemek için bu anlaştık.

Brooke'un kumlu koridorda tek başına yürümesini sulu gözlerle izliyorum. O Victoria'nın baş nedimesi. Gelinin yanında durmadan önce bana göz kırptı.

Nolan kolunda Arya ile onun peşinde. Eli, mavi nedime elbisesiyle Carrie'nin ardından geliyor. Luke en son, kıvrıcık sarı saçları her adımda dalgalanan hamile Aubrey ile geliyor.

Kendimi çok kutsanmış hissediyorum. Kalbim sevgiyle dolup taşıyor.

Beş kız kardeş kadar yakınlar ve Victoria şimdiden kendini ailenin bir parçası hissediyor. Bugün, bunu resmileştiriyoruz.

Müzik değiştiğinde ve gelinim görüldüğünde vücuduma sevgi dolu bir sıcaklık yayılıyor.

Victoria, bakmaya doyamadığım kalçalarını gösteren denizkızı şeklindeki elbisesiyle göz kamaştırıcı görünüyor. Bay Jones onu koridorda yürütüyor ve evlendiriyor.

Sahiplenici gözlerim ona kilitlendi. Çilek sarısı saçları yukarı kalkmış, boynunun ince kıvrımını gösteriyor. Oraya koşup boynuna öpücükler kondurmak için yoğun bir istek duyuyorum ama bunun yerine ayak parmaklarımı kuma gömüp olduğum yerde kalıyorum.

Burada durup onu yakalayamamak, ona sarılamamak, gelinliği üzerinden çıkaramamak işkence gibi. Şimdiden yanıma geldiğinde bacaklarının arasındaki sıcak yapışkan tatlılığa gömülmek için saatleri sayıyorum.

Rahibin söylediği tek bir kelimeyi bile duymuyorum. Sadece huşu içinde ona bakıyorum. Bu güzel meleğin benim olduğuna inanamıyorum.

Yüzükleri takıyoruz ve "Evet" diyoruz ve bir de bakıyorum ki herkes yüzlerinde gülümsemelerle şampanya kadehlerini havaya kaldırıyor.

"Yeni evlilere!" Nolan bağırır ve herkes içer.

Victoria hariç herkes. Şampanyayı çaktırmadan kuma döktüğünü ve boş kadehi dudaklarına götürerek içmiş gibi yaptığını görüyorum.

"Bu da neydi şimdi?" Herkes bizi tebrik etmek için etrafımızda toplanırken kulağına fısıldıyorum.

Bana küçük bir gülümseme veriyor ve kalbim duruyor.

"Gerçekten mi?" Fısıldıyorum.

Herkes yanıma gelip sırtımı sıvazlarken ve bizim için ne kadar mutlu olduklarını söylerken başını eğiyor ve gülümsüyor.

Sadece ona odaklanıyorum.

Ve kollarımda tutacağım bebeğimin üzerinde.

Dokuz uzun ay sonra.

EPILOG

Victoria

On İki Yıl Sonra...

SAHİLDE KOŞU YAPTIKTAN SONRA İÇERİ GİRDİĞİMDE TER İÇİNDEYİM VE Westin'i dört kızımızla otururken görüyorum. Yine Güzel ve Çirkin'i izliyorlar. Bu hafta üçüncü kez.

"Neden babamın başka bir şey izlemesine izin vermiyorsun?" Kollarımı kavuşturup duvara yaslanırken gülerek soruyorum. "Eminim kadar bu filmde bıkmıştır."

Gaston şarkı söylemeye başladığında "Asla," diyor. "Bana ilk randevumuzu hatırlatıyor. Bundan nasıl bıkeabilirim ki?"

On iki yıldır birlikteyiz ve dört güzel kızımız var. En küçüğümüz Zoe iki hafta sonra anaokuluna başlayacak, bu nedenle okul kaosu yeniden başlamadan önce sahil evinde son bir tatil yapıyoruz.

Westin hâlâ kardeşleriyle birlikte Cline Corp'ta işlerini yürütüyor ve ben de yanımda Gabriel'le birlikte babamın şirketini sallamaya devam ediyorum. On yıl önce, Westin ve ben günde sekiz saat ayrı kalmaya dayanamadık, bu yüzden şirketi onlarla aynı ofis binasına taşıdım.

Artık, ihtiyaç duyduğumuzda ofiste hızlı bir seks yapmak için sadece hızlı bir asansör yolculuğu uzaktayız.

"Koşun nasıldı?" diye soruyor sırtarak, gözleri dar koşu şortumun içindeki bacaklarımı açıklıkla süzmeye başlarken. *Uh oh. Bu bakışı biliyorum.*

"İyiydi. Sıcaktı."

"Eminim," diyor dudağını ısırıp göğsümü incelerken. "Ben duş almaya gidiyorum," diyorum onları kendi hallerine bırakırken. film izleyip üst kattaki banyomuza çıkacağız.

Burası muhteşem bir yer. Hamptons'daki en güzel sahil evlerinden biri ve bizim dışımızda sokaktaki her komşu ünlü gibi görünüyor. Westin gibi bir adamla evlenmek yeterince büyük bir hediye değilmiş gibi bir de bunu verdi.

Terli tenime kadar soyunuyorum, büyük duşa girerken kıyafetlerimi banyoda yere bırakıyorum. Kapının gıcırdayarak açıldığını duyduğumda soğuk su yüzümü yıkıyor.

Kim olduğunu anlamak için bakmama gerek yok.

Westin içeri giriyor ve kapıyı kilitliyor. Üzerindekileri çıkarıp yanıma gelirken buğulu camın ardından onu izliyorum.

Aleti çoktan sertleşmiş, yükselmiş ve hazır görünüyordu. Bir damla pre-cum'un sızdığını ve kalın shaftından aşağı kaydığını gördüğümde sertçe yutkunuyorum.

Beni ıslatmak için tek gereken bu.

Kapıyı kaydırarak açıp içeri girerken, "geri kalanını yapma zamanı," diyor. Kapıyı arkasından kapatıyor ve beni zorla döndürüyor.

Avuçlarımı serin fayanslara çarparken kesiliyor ve onun arkamda dizlerinin üzerine çökmesini izliyorum.

"Bekle," diyorum derin bir iniltiyle kığımın yanaklarını kavradığında. "Henüz yıkanmadım."

Gözlerinde bilmiş bir bakışla bana sırtırken kaşlarını çatıyor. "Güzel ve terli olduğunda tadını sevdiğimi biliyorsun."

"Sen delisin, bırak beni-oh!"

Yüzünü bacaklarımın arasına gömüyor ve o amımı yedikçe ben jöleye dönüyorum. Bu işte çok iyi. Birlikte geçirdiğimiz onca yıldan sonra bile kendini bu kadar kaptırmasına bayılıyorum.

Beni coşkunun sınırına yaklaştırdıkça ağızına karşı gıcırdamaya başlıyorum.

Kalçalarımın önünden tutup beni ağızına doğru çekiyor ve dudaklarına *sertçe* .

Alnımı soğuk fayanslara bastırıyorum, nefesimi içime çekiyorum, inlemelerime karşı koyuyorum, çünkü serbest bıraktığı orgazm içimde bir orman yangını gibi yırtılıyor.

"Neden beni bu kadar şımartıyorsun?" Beni çevirip sırtımı duş duvarına fısıldıyorum.

Bacağımyı kaldırıp koca sikini ıslak, karıncalı amımın derinliklerine soktuğunda sersemlemiş ve tamamen itaatkâr bir haldeyim.

"*Oh kahretsin,*" diye beni gerdiğini hissettiğimde. Bu muhteşem duyguya asla alışamayacağım. Her seferinde hâlâ ilk sefermiş gibi hissediyorum. O *kadar* büyük.

"Sen benim kızımsın," diye homurdanıyor göğsümü tutup sıkarken. "Kızıma iyi bakmalıyım."

Vücudum ileri geri sallanıyor, ileri geri, ileri geri, o muhteşem horozunu içeri ve dışarı iterken.

Bu mutluluğun üzerinden on yıldan fazla zaman geçti.

Buruşuk yaşlı bir olana kadar bunu inanamıyorum. Biliyorum ki o zaman da beni şimdi olduğu gibi, ilk tanıştığımızda olduğu gibi seksi bulacak.

Westin'in gözü sadece benim
üzerimde. Ben hala onun
takıntısıyım.

Ve bunun için evrene her gün teşekkür ediyorum.

Son!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.